СМРТ ФАШИЗМУ - СЛОБОДА НАРОДУ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ" излази два пута недељно. — Рукописи се не враћају. — Огласи по тарифи. — Текући рачун број 10-313-004. — Поштарина плаћена у готову.

Среда, 17 децембар 1947
БЕОГРАД
БРОЈ 107 ГОД. III

Цена овом броју је 12.— дин. — Претплата за прво полугође износи динара 300.—, а за целу 1947 годину динара 600.—. — Редакција: Бранкова бр. 20. — Телефони: Редакција 28-838, Администрација 27-595

789.

УКАЗ

На основу члана 74 тачка 6 Устава, а у вези члана 4 тачка 9 Закона о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ, Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Основни закон о прекршајима који су донели Савезно веће и Веће народа Народне скупштине ФНРЈ на својим седницама од 28 новембра 1947 године, а који гласи:

ОСНОВНИ ЗАКОН О ПРЕКРШАЈИМА

ПРВИ ДЕО

МАТЕРИЈАЛНО-ПРАВНЕ ОДРЕДБЕ

Глава I

Основна начела

Члан 1

Прекршаји су повреде правног поретка утврђеног правним прописима државних органа Федеративне Народне Републике Југославије и народних република, за које се због њихове незнатне друштвене опасности прописују административне казне

Члан 2

Прекршаји се могу одређивати и административне казне прописивати само законом, уредбама и другим правним прописима државних органа овлашћених овим законом

Члан 3

Поред Народне скупштине ФНРЈ и народних скупштина народних република, прекршаје могу одређивати и административне казне прописивати:

1) Влада ФНРЈ и владе народних република својим уредбама и наредбама;

2) чланови Владе ФНРЈ, Савезна планска комисија, Савезна контролна комисија, Привредни савет Владе ФНРЈ и комитети Владе ФНРЈ својим правилницима и наредбама;

3) чланови владе, планска и контролна комисија и комитети владе народне републике, својим правилницима и наредбама, у сагласности са претседником владе народне републике;

4) Народна скупштина Аутономне покрајине Војводине својим одредбама, Обласни народни одбор Аутономне косовско-метохиске области свјим одлукама;

5) народни одбори својим одлукама;

6) Главни извршни одбор народне скупштине аутономне покрајине својим наредбама;

Члан 4

Државни органи из претходног члана могу прописивати административне казне за повреду својих прописа донесених у оквиру своје надлежности која им је утврђена Уставом, законима и другим општим прописима

Законом народне републике прописаће се у којим пословима из своје надлежности могу прописивати административне казне месни народни одбори. Државни органи који имају право да прописују административне казне не могу ово право пренети на ниже државне органе.

Срески, градски (реонски) и месни народни одбори не могу ово право пренети на своје извршне одборе односно извршне органе.

Члан 5

Територијално важење обавезних прописа којим се одређују прекршаји и прописују административне казне простире се на подручје на коме надлежни државни орган има право да издаје обавезне прописе.

Члан 6

Административне казне јесу:

1) опомена;

2) укор;

3) новчана казна;

4) одузимање предмета којим је учињен прекршај;

5) протеривање;

6) поправни рад до три месеца;

7) лишење слободе до три месеца.

Законом и уредбом могу се прописивати и друге административно-принудне мере. Влада ФНРЈ прописаће уредбом општа начела о овим мерама.

Члан 7

За прекршај се може прописати и више казни.

Члан 8

Казне опомене и укора могу прописивати сви државни органи овлашћени да прописују административне казне.

Члан 9

Новчану казну прописују, и то:

1) месни и реонски народни одбори до 500 динара;

2) срески и градски народни одбори до 2000 динара;

3) обласни народни одбор, народни одбори великих градова са посебним положајем, народни одбор аутономне области и главни извршни одбор народне скупштине аутономне покрајине до 5000 динара;

4) народна скупштина аутономне покрајине, чланови Владе ФНРЈ, Савезна планска комисија, Савезна контролна комисија, Привредни савет Владе ФНРЈ и комитети Владе ФНРЈ, као и чланови владе, планска и контролна комисија и комитети влада народних република до 20.000 динара.

5) Влада ФНРЈ и владе народних република до 50.000 динара или у сразмерном или сличном односу према одређеној основи.

Члан 10

Износи од наплаћених новчаних казни за прекршаје по савезним прописима иду у корист савезног буџета, а по свим другим прописима у корист буџета оног државног органа који је новчану казну прописао.

Члан 11

Казну поправног рада прописују и то:

1) месни и реонски народни одбори до 10 дана;

2) сресни и градски народни одбори до 20 дана;

3) обласни народни одбор, народни одбори великих градова са посебним положајем, народни одбор аутономне области и главни извршни одбор народне скупштине аутономне покрајине до једног месеца;

4) народна скупштина аутономне покрајине, чланови Владе ФНРЈ, Савезна планска комисија и Савезна контролна комисија, Привредни савет Владе ФНРЈ и комитети Владе ФНРЈ, као и чланови владе, планска и контролна комисија и комитети владе народне републике до два месеца;

5) Влада ФНРЈ и владе народних република до три месеца

Члан 12

Казну одузимања предмета којима је извршен прекршај могу прописивати обласни народни одбор, народни одбори великих градова са посебним положајем, народни одбор аутономне области, народна скупштина аутономне покрајине, чланови владе народне републике и чланови Владе ФНРЈ, влада народних република и Влада ФНРЈ.

Члан 13

Казна протеривања може се прописати само законом а казна лишења слободе законом и уредбом.

Члан 14

Ако је после већ учињеног прекршаја измењен обавезни пропис којим је прописана административна казна, примениће се блажи пропис.

Глава II

Одговорност за прекршаје

Члан 15

Није одговоран ко учини прекршај у стању трајног или привременог душевног обољења, или привремене душевне поремећености, или заосталог душевног развоја, уколико услед ових стања учинилац није био свестан значаја свог дела или није могао управљати својим поступцима. За прекршај учињен у пијаном стању учинилац је одговоран.

Према лицу које је за време извршења прекршаја било душевно здраво, али душевно оболи до доношења решења о казни, неће се изрећи казна све док траје то стање.

Члан 16

За пркршај није одговорно лице које није навршило четрнаест година

Такво лице предаће се родитељима или органу старатељства ради примене васпитних мера.

Члан 17

Одговорно је за прекршај малолетно лице које је у време извршења дела навршило четрнаест година живота и било толико душевно развијено да је било свесно значаја свог дела и могло управљати својим поступцима

С обзиром на природу прекршаја и личне особине малолетника који је навршио четрнаест година, државни орган може решити да се поступак против њега обустави и да се малолетник преда родитељима или органу старатељства ради примене васпитних мера.

За прекршаје које учине малолетни ученици основних седмогодишњих и других сличних школа предаваће се школским органима да их казне по школским дисциплинским прописима.

Малолетнику се не може изрећи казна лишења слободе, а казна поправног рада може се изрећи само малолетнику који је навршио шеснаест година.

Члан 18

Лице које учини прекршај по наређењу другога према коме се налази у подређеном положају може бити ослобођено од казне, ако учинилац према природи односа није могао одбити извршење наређења.

Члан 19

Правно лице може се за прекршај казнити опоменом, укором, новчаном казном и одузимањем предмета којим је учињен прекршај.

Поред правног лица казниће се прописаном казном претставник, односно службеник тог правног лица који је учинио прекршај вршећи радње у име правног лица.

Члан 20

Прекршај се може учинити само са умишљајем или из нехата.

За одговорност довољан је нехат учиниоца, уколико обавезним прописима није друкчије одређено.

Прекршај је учињен са умишљајем кад је учинилац био свестан противправности свога дела.

Прекршај је учињен из нехата кад учинилац није био свестан противправности свога дела, иако је према околностима могао и био дужан да буде свестан тога.

Члан 21

Није одговоран за прекршај ко је у време његовог извршења био у заблуди, погрешно узимајући да постоје околности према којима би, ако би оне доиста постојале, то дело било допуштено.

Члан 22

Непознавање обавезних прописа којим су одређени прекршаји не извињава.

Члан 23

Нема одговорности за прекршај учињен у крајњој нужди.

Глава III

Време, место и облици извршења прекршаја

1) Време и место

Члан 24

Прекршај је учињен кад је учинилац радио или је био дужан да ради, без обзира кад је наступила последица.

Члан 25

Прекршај је учињен у месту где је учинилац радио односно био дужан да ради, без обзира где је последица наступила

2) Покушај и саучесништво

Члан 26

Ко је са умишљајем започео извршење прекршаја али га није довршио, одговара само у случају ако је правним прописом који одређује прекршај предвиђена административна казна и за покушај.

Члан 27

Ко другога са умишљајем потстрекне да учини прекршај, одговара као да га је сам извршио.

Ко другога са умишљајем помогне у извршењу прекршаја, а нарочито. даваљем савета, упутстава, стављањем претстава на расположење и уклањањем препрека за извршење прекршаја, као и унапред обећаним прикривањем учиниоца или трагова прекршаја, одговара за прекршај као да га је сам учинио.

Члан 28

Потстрекач и помагач неће се казнити, ако спрече наступање сваке последице прекршаја.

Глава IV

Административне казне

1) Примена казни

Члан 29

Административне казне се примењују: да се васпитно утиче на учиниоца и остале грађане како би имали правилан однос према обавезним прописима државних органа и раду у заједници, да се очува законитост и правилна примена опште-обавезних прописа, да се учинилац и друга лица одврате од вршења прекршаја.

Члан 30

Против учиниоца прекршаја изричу се само оне казне које су предвиђене прописима којима се одређују прекршаји.

Члан 31

Казна опомене и казна укора састоји се у упозорењу учиниоца на штетност прекршаја, као и у опомени да се убудуће клони вршења прекршаја

Казна укора може се уз сагласност вишег органа уже или шире објавити, ако је то нарочито потребно ради спречавања вршења прекршаја.

Члан 32

Новчана казна не може бити мања од 10 динара.

Новчана казна изриче се по правилу према имовном стању учиниоца.

У решењу о прекршају одређују се и рок плаћања новчане казне, који не може бити краћи од три ни дужи од четрнаест дана рачунајући од дана правоснажности решења о прекршају

Ако кажњени не плати новчану казну у одређеном року, она ће се заменити казном поправног рада, односно лишењем слободе ако је кажњени неспособан за рад За један дан поправног рада рачуна се 50 динара, а за један дан лишења слободе 150 динара новчане казне. Ако кажњени исплати један део новчане казне, остатак ће се заменити казном поправног рада, односно лишења слободе. Ако кажњени исплати остатак новчане казне, прекинуће се са извршењем казне поправног рада, односно лишења слободе

Ако се претварањем новчане казне у казну поправног рада односно лишења слободе, премашује максимум тих казни које се могу прописати по овом закону, новчана казна ће се заменити максималном казном поправног рада, односно лишења слободе која се може прописати за прекршај

По смрти кажњеног лица новчана казна неће се наплаћивати

Члан 33

Казна одузимања предмета којима је учињен прекршај састоји се у одузимању тих предмета у корист државе.

Члан 34

Казна протеривања састоји се у забрани кажњеном лицу да борави у свом месту пребивања. Кажњеном лицу може се одредити принудан боравак у одређеном месту са забраном да то место напушта или без такве забране

Члан 35

Казна протеривања не може бити краћа од једног ни дужа од шест месеци.

Члан 36

Казна поправног рада не може бити краћа од једног дана ни дужа од три месеца

Казна поправног рада, изречена лицу неспособном за рад, замениће се казном лишења слободе, рачунајући три дана поправног рада за један дан лишења слободе.

Члан 37

Казна лишења слободе не може бити краћа од једног дана ни дужа од три месеца.

2) Одмеравање казни

Члан 38

При одмеравању административне казне узеће се у обзир друштвено-опасни карактер радње и њене последице, владање учиниоца, као и његово настојање да отклони последице прекршаја.

Члан 39

Кад је државном органу остављен избор између две или више врста прописаних казни, тежа ће се врста изрећи кад прекршај има теже последице или указује на већу опасност учиниоца.

Члан 40

Ако је учинилац извршио једну радњу у којој се стиче више прекршаја, казна се одређује по оном пропису који предвиђа најстрожу казну, а при неједнаким врстама казне, најтежу врсту казне.

Члан 41

Уместо прописане новчане казне и казне поправног рада може се изрећи казна опомене или казна укора, и то:

казна опомене може се изрећи, ако учињеним прекршајем нису произведене никакве штетне последице;

казна укора може се изрећи у особито лаким случајевима, ако су учињеним прекршајем произведене очигледно незнатне последице.

Члан 42

Уместо прописане казне лишења слободе може се изрећи казна поправног рада или новчана казна, ако прекршајем нису произведене теже последице.

Члан 43

При одмеравању административне казне као отежавајуће околности нарочито ће се сматрати:

1) ако је прекршај учињен у циљу ометања службеног лица у вршењу његове дужности или његовог омаловажавања;

2) ако је прекршај уперен против државне имовине;

3) ако је прекршај учинило лице које је осуђивано за кривична дела;

4) ако је прекршај учињен из користољубља или других ниских побуда;

5) ако је прекршај учињен у поврату.

У поврату се налази онај који пре истека шест месеци од дана издржане, застареле или опроштене административне казне поново учини тежи прекршај.

Члан 44

При одмеравању административне казне као олакшавајуће околности нарочито ће се сматрати:

1) ако је прекршај учињен прекорачењем границе крајње нужде;

2) ако је прекршај учињен са смањеном урачунљивошћу, осим ако је то стање проузроковано пијанством;

3) ако је учинилац отклонио последице свог дела или предузео мере да их отклони;

4) ако је прекршај учињен под притиском претње, принуде, службене или друге подређености;

5) ако је прекршај учињен услед јаког узбуђења или нескривљеног изазивања;

6) ако је прекршај учињен из нужде или услед стицаја тешких прилика;

7) ако је прекршај учињен услед случајног стицаја околности.

3) Гашење казне

а) Застарелост

Члан 45

Гоњење прекршаја застарева за једну годину рачунајући од дана када је прекршај учињен.

Застарелост се прекида сваком радњом надлежног државног органа која је управљена на гоњење учиниоца прекршаја. Са сваким прекидом почиње поново да тече застарелост, али по истеку две године од дана када је прекршај учињен гоњење у сваком случају застарева.

Члан 46

Извршење административне казне застарева за једну годину, рачунајући од дана кад је решење о казни постало правоснажно.

Застарелост извршења административне казне прекида се сваком радњом надлежног државног органа управљеном на извршење казне. Са сваким прекидом почиње поново да тече застарелост, али по истеку две године од дана када је решење о казни постало правоснажно, извршење казне у сваком случају застарева.

б) Амнестија и помиловање

Члан 47

Амнестија за прекршаје одређене прописима свих државних органа народне републике даје се законом народне републике, а за прекршаје одређене савезним прописима, савезним законом.

Члан 48

Помиловање је потпуно ослобођење од извршења правоснажне изречене казне за прекршај у корист више лица обухваћених актом помиловања.

Помиловање за прекршаје одређене прописима народне републике даје президијум народне скупштине народне републике на предлог министра унутрашњих послова народне републике. Помиловање за прекршаје одређене савезним прописима даје Президијум Народне скупштине ФНРЈ на предлог Министра унутрашњих послова ФНРЈ.

ДРУГИ ДЕО

АДМИНИСТРАТИВНО-КАЗНЕНИ ПОСТУПАК

Глава V

Основна начела

Члан 49

Поступак предвиђен овим законом примењиваће се на све прекршаје, уколико посебним законом за поједине прекршаје није одређен друкчији поступак.

Члан 50

Сврха административно-казненог поступка је изналажење материјалне истине и правилно примењивање административне казне према учиниоцу прекршаја.

Члан 51

Државни орган који води административно-казнени поступак дужан је настојати да се истинито и потпуно утврде чињенице које су важне за доношење решења Он је дужан да са једнаком брижљивошћу испита како околности које терете окривљеног тако и околности које му иду у корист.

Члан 52

Против првостепеног решења о прекршају има места жалби непосредно вишем државном органу. Против другостепеног решења нема места жалби.

Члан 53

У административно казненом поступку државни орган оцењује доказе по слободном уверењу.

Члан 54

Административно-казнени поступак води се на језицима народне републике, аутономне покрајине и аутономне области

Окривљени који не зна језик на коме се води поступак може се служити својим језиком. Он има и право да се преко преводиоца упозна са материјалом и да прати поступак.

Члан 55

Административно-казнени поступак води се по службеној дужности или по предлогу оштећеног.

Надлежни орган може наставити поступак иако оштећени одустане од свога предлога.

Члан 56

За прекршаје које учине војна лица и припадници народне милиције неће се водити административно-казнени поступак по овом закону. Пријава за прекршаје против ових лица подноси се државном органу надлежном за вођење поступка предвиђеног за таква лица.

Члан 57

Државни органи дужни су у административно-казненом поступку указивати једни другима правну помоћ.

Глава VI

Опште одредбе

1) Стварна и месна надлежност

Члан 58

Административно-казнени поступак у првом степену по правилу води извршни одбор среског или градског (реонског) народног одбора, уколико на основу закона или уредбом није одређена надлежност органа унутрашњих послова, контроле, инспекције или другог државног органа.

Административно-казнени поступак по прекршајима прописа о јавном реду и миру и саобраћају на јавним местима води у првом степену отсек унутрашњих послова при извршном одбору среског или градског (реонског) народног одбора.

По прекршајима које одређује сремски или градски народни одбор административно-казнени поступак у првом степену води отсек унутрашњих послова, уколико у овим прописима за вођење поступка у првом степену није одређен извршни одбор, повереник извршног одбора или месни народни одбор.

За прекршаје које прописује месни народни одбор поступак у првом степену води његов извршни одбор, односно извршни орган.

Члан 59

Код вођења поступка спада у надлежност извршног одбора среског или градског (реонског) народног одбора, извршни одбор може доношење решења о прекршају поверити комисији састављеној од два члана извршног одбора и шефа отсека, односно начелника одељења унутрашњих послова. Један од двојице чланова извршног одбора мора бити повереник у чији делокруг спада посао на који се односи прекршај, а другога бира извршни одбор. Члановима комисије одређују се и заменици.

Код месних народних одбора доношење решења о прекршају може извршни одбор поверити комисији састављеној од секретара и два члана извршног одбора, а код месних народних одбора без извршног одбора решење доноси секретар и два члана народног одбора које одбор одреди.

На основу закона или уредбом може се прописати да решење о појединим врстама прекршаја доноси надлежни повереник, односно одређени члан извршног одбора.

Члан 60

У административно-казненом поступку решење у другом степену доноси непосредно виши државни орган, уколико законом или уредбом није друкчије одређено.

По прекршајима по којима је у првом степену решавао извршни одбор среског или градског народног одбора решава у другом степену министар народне републике, односно повереник главног извршног одбора народне скупштине аутономне покрајине, или повереник извршног одбора народног одбора аутономне области у чији делокруг спада прекршај. У области и у градовима који имају реонске народне одборе, по прекршајима у другом степену решава обласни, односно градски извршни одбор, који решење могу пренети на комисију састављену из два члана извршног одбора и начелника одељења унутрашњих послова.

Извршни одбор среског народног одбора, када је надлежан да решава о прекршају у другом степену, може доношење решења поверити комисији састављеној по претходном члану.

По прекршајима по којима је у првом степену решавао повереник, односно одређени члан извршног одбора, као и отсек унутрашњих послова по прекршајима које је одредио сремски или градски народни одбор, решава у другом степену извршни одбор среског, односно градског народног одбора Ако је по прекршајима које је одредио градски народни одбор у првом степену решавао отсек унутрашњих послова при реонском народном одбору, у другом степену решава извршни одбор градског народног одбора.

Члан 61

Државни орган надлежан за вођење административно-казненог поступка може поверити вршење одређеном службенику појединих процесних радњи до доношења решења о прекршају.

Члан 62

За вођење административно-казненог поступка надлежан је по правилу онај државни орган на чијем је подручју прекршај учињен.

Ако је прекршај учињен на домаћем броду или ваздухоплову, за вођење административно-казненог поступка надлежан је онај државни орган на чијем се подручју налази домаћа лука или пристаниште ваздухоплова у којој се брод или ваздухоплов прво заустави по извршеном прекршају.

Члан 63

Ако се надлежност не може одредити према месту извршења прекршаја, она ће се одредити према боравишту учиниоца, уколико се важност обавезног прописа простире и на ту територију.

Члан 64

Државни орган који је надлежан за учиниоца прекршаја надлежан је и за саучесника.

Члан 65

Државни орган који је надлежан за учиниоца прекршаја може предмет уступити у надлежност оном државном органу исте врсте, где учинилац пребива или борави, ако се тиме олакшава поступак и ако се важност обавезног прописа простире и на ту територију.

Члан 66

Извршни орган дужан је по службеној дужности да пази на стварну и месну надлежност. Када нађе да је за вођење административно-казненог поступка

надлежан други државни орган, уступиће предмет без одлагања томе органу.

Члан 67

О сукобу више државних органа за вођење административно-казненог поступка решава непосредно виши заједнички државни орган.

2) Изузеће

Члан 68

У административно-казненом поступку изузеће се службено лице:

1) које је са окривљеним, оштећеним или браниоцем у блиском сродству или у таквом односу да постоји сумња у његову непристрасност;

2) које је у истом предмету било сведок, вештак, бранилац или заступник оштећеног;

3) када постоје друге околности које изазивају сумњу у његову непристрасност.

Изузимају се од доношења решења у другом степену службена лица која су учествовала у доношењу повостепеног решења.

Члан 69

Службено лице дужно је да само тражи изузеће, чим сазна да постоје разлози за изузеће.

Захтев за изузеће може поднети и странка све до доношења решења о прекршају. Лице чије се изузеће тражи може до решења о захтеву за изузеће предузимати само оне радње које не трпе одлагања.

О захтеву за изузеће решава државни орган који води поступак.

Решење којим се изузеће одбија може се побијати само у жалби противу решења о прекршају.

3) Странке и њихово заступање

Члан 70

Под странком у административно-казненом поступку подразумевају се окривљени и оштећени.

Окривљени је лице противу кога се води поступак.

Оштећени је онај чије је право повређено прекршајем.

Члан 71

Оштећени има права да сам или преко пуномоћника подноси доказе, да ставља предлоге и да истиче грађанско-правне захтеве за накнаду штете.

Члан 72

Странке, као и њихови браниоци, односно пуномоћници имају права да прегледају и преписују списе поступка, осим ако би се тиме ометало правилно вођење поступка.

4) Записник

Члан 73

О појединим службеним радњама које се предузимају у току поступка саставља се записник.

У записник се уноси:

1) назив државног органа који води поступак;
2) место, време и предмет службене радње;
3) имена лица која учествују у службеној радњи;
4) кратак садржај обављене службене радње;
5) потпис лица која учествују у службеној радњи.

У записник о саслушању уноси се битна садржина саслушања. Ако се саслушање врши преко преводиоца, означиће се на коме је језику саслушање извршено и ко је био преводилац.

Члан 74

Пре потписивања записник ће се прочитати саслушаним лицима, као и другима који учествују у службеној радњи. На крају текста означиће се да је записник потписанима прочитан.

Ако записник садржи више листова, они ће се означити редним бројевима и сваки лист овериће својим потписом лице које руководи службеном радњом.

Ако записник о саслушању садржи више листова, на сваком листу потписаће се и саслушано лице.

Ако неко неће да потпише записник, или се удаљи пре његовог закључења, лице које руководи службеном радњом уцеће ово у записник.

Ако се службена радња не може цела обавити без прекида, саставиће се посебан записник о сваком посебном делу службене радње.

Члан 75

У већ потписаном записнику не сме се ништа додавати, прецртавати или мењати. Места која су прецртана још за време састављања записника морају остати читљива. Исправке и прецртана места овериће својим потписом лице које руководи службеном радњом. Допуне већ закљученог записника поново ће се потписати и оверити.

Члан 76

Лице које учествује у поступку има права да у записник стави приговор на његову садржину.

5) Саопштење и достављање

Члан 77

Решења се саопштавају странкама по правилу усмено. Усмено саопштење врши се записнички. На захтев учињен приликом усменог саопштења издаће се заинтересованоме препис саопштеног решења. У овим случајевима рок за жалбу рачуна се од дана усменог саопштења.

Отсутнима решење се саопштава доставом овереног преписа решења. У овом случају рок за жалбу тече од дана доставе

Члан 78

Достављање решења, позива и других службених аката врши се по правилу поштом. Достављање се може вршити и на други начин, уколико је такав начин достављања подеснији.

Начин достављања одређује државни орган који води поступак.

Члан 79

Достављање се врши редовно у стану или пословној просторији лица коме се писмено доставља, али се оно може вршити и на другом месту.

Достављање се редовно врши дању. Достављање ноћу може се вршити изузетно и само по нарочитом наређењу државног органа који води поступак.

Члан 80

Ако се лице коме се врши достављање не затекне у стану или пословној просторији, достављање се може пуноважно извршити сваком пунолетном лицу које с њиме живи у заједничком кућанству, односно сваком његовом пунолетном члану породице или намештенику. Ако таквих лица нема, достављање

се може пуноважно извршити закуподавцу или чувару куће, ако они ту станују.

Члан 81

Кад се достављање не може извршити на начин предвиђен у чл. 79 и 80, или када лице коме се достављање врши одбије пријем, достављач ће писмено положити код месног народног одбора, односно извршног одбора градског (реонског) народног одбора у месту достављања. На вратима стана или пословне просторије лица коме се достављање врши достављач ће прилепити писмено саопштење да је писмено положено код народног одбора. На саопштењу и на самом писмену које се имало доставити достављач ће ставити дан када је саопштење прилепио и ставити свој потпис.

Достављање се сматра извршеним када је саопштење прилепљено.

О извршењу достављања на овај начин известиће се државни орган који је достављање одредио.

Члан 82

Достављање које се има извршити надлештвима, установама, предузећима, друштвеним организацијама и уопште правним лицима врши се лицу које је овлашћено за пријем достава.

Члан 83

Ако је непознат стан лица коме се достављање треба извршити, писмено ће се прилепити на огласној табли државног органа који води поступак. У овом случају достављање се сматра извршеним када је писмено прилепљено на огласној табли.

У исто време обавестиће се и орган старатељства, који ће поступити па Закону о старатељству.

Члан 84

Достављање се врши доставницом.

На доставници се исписује словима датум и место достављања.

Ако лице коме се врши достављање не може да потпише доставницу или одбије да је потпише, потписаће га достављач у присуству једног пунолетног лица које ће се такође потписати.

Члан 85

Војним лицима и припадницима народне милиције достављање се врши преко њихове команде, односно јединице.

6) Позивање и привођење лица

Члан 86

Лице које треба лично да учествује у поступку позива се по правилу писменим позивом. У позиву ће се означити: назив државног органа који позива, време када се позвани има јавити и предмет због кога се позива, као и у коме својству (као странка, сведок, вештак итд.) У позиву ће се означити да ће позвани дужан лично да се јави и да ће сносити законске последице, ако се не одазове позиву. Позив носи службени печат и потпис овлашћеног службеника.

У изузетним случајевима позивање се може извршити и усменим путем, што ће се у списима забележити.

Члан 87

Ако се уредно позвано лице не одазове позиву и свој изостанак не оправда, може се наредити његово привођење. Привођење се може наредити и без претходног позива за лица која немају сталног боравишта или која не могу да докажу свој идентитет.

Привођење се наређује писмено. У наређењу мора бити означено име лица које се има привести и узрок због кога се наређује привођење. Наређење мора бити снабдевено службеним печатом и потписом службеника који је привођење наредио.

7) Рокови

Члан 88

Рокови се рачунају на часове, дане, месеце и године.

У један дан рачуна се 24 часа, а месеци и године рачунају се у календарском трајању.

Рокови на часове рачунају се од наредног часа по ономе у који пада почетак рока. Тај ће се час означити на спису.

У рок који се рачуна на дане не урачунава се дан у који пада почетак рока.

Рокови одређени по месецима или годинама свршавају се протеком онога дана последњег месеца или године који по своме датуму одговара дану када је рок отпочео.

Члан 89

Кад је изјава скопчана са роком, сматра се да је дата у року, ако је пре него што рок истекне предата ономе ко је за њен пријем овлашћен

Изјава се може упутити и преко поште препоручено, као и брзојавним путем. Дан предаје пошти сматра се као дан предаје ономе ко је овлашћен за пријем.

Члан 90

Ако последњи дан рока пада у који државни празник или у недељу, рок истиче протеком првог наредног дана.

Члан 91

Окривљеноме који пропусти рок за изјаву жалбе на решење о прекршају може се из оправданих разлога допустити повраћај у пређашње стање, ако у року од три дана по престанку узрока због кога је пропуштен рок поднесе молбу за повраћај у пређашње стање и ако једновремено са молбом преда и жалбу.

О повраћају у пређашње стање решава државни орган надлежан да решава по жалби у другом степену Када надлежни државни орган дозволи повраћај у пређашње стање, решиће истовремено и о жалби.

Члан 92

Молба за повраћај у пређашње стање предаје се државном органу коме се предаје жалоа.

Против решења по молби за повраћај у пређашње стање није допуштена жалба.

По протеку једног месеца од дана пропуштеног рока не може се тражити повраћај у пређашње стање.

Члан 93

Молба за повраћај у пређашње стање не задржава извршење решења о прекршају, али државни орган коме је предата молба може према околностима наредити да се извршење казне одложи до решења молбе о повраћају.

Глава VII

Покретање и ток административно-казненог поступка

1) Повод за покретање поступка

Члан 94

За покретање поступка служе: пријава државног органа, установе или предузећа; службених лица, друштвених организација и појединаца; захтев јавног тужиоца; предлог оштећенога; пријављивање и признање самог учиниоца прекршаја; непосредно сазнање државног органа надлежног за вођење поступка, као и сазнање о прекршају и учиниоцу било на који начин.

Пријава се подноси писмено или усмено на записник.

Члан 95

Административно-казнени поступак спроводи се брзо и кратко, али тако да се тиме не омета доношење правилног решења о прекршају.

Доказивање ће се ограничити на чињенице које су битне за утврђивање материјалне истине.

2) Саслушање окривљеног

Члан 96

Окривљени мора бити саслушан о предмету због кога се против њега води поступак.

Члан 97

Окривљени се испитује усмено.

У почетку првог испита од окривљеног ће се прво узети општи лични подаци овим редом: породично, очево и рођено име и надимак, занимање, дан, месец, година и место рођења, место становања, брачно стање и број деце, држављанство, писменост, имовно стање, да ли је, када и за шта судски и административно кажњаван, да ли се налази под истрагом и ако је малолетан ко му је законски заступник.

После узимања општих личних података лице које води поступак саопштиће окривљеноме у току испитивања зашто је узет на одговорност и позваће да искаже све што је у вези са прекршајем због кога се саслушава.

Члан 98

Окривљени ће се суочити са сведоком или саучесником, ако се њихови искази не слажу у важним тачкама и ако се та противречност не може на други начин отклонити.

Ако признање окривљеног одговара ислеђеним околностима, неће се даље прибирати докази.

Члан 99

Ако је окривљени глув, поставиће му се питање писмено, а ако је нем, позваће се да писмено одговори. Ако се саслушање не може обавити на овај начин, позваће се ради тумачења такво лице које се са окривљеником може споразумети.

Члан 100

Окривљени који нема боравишта, или који не може да покаже свој идентитет, или ако постоји оправдана сумња да ће побећи, може бити стављен у притвор.

Притвореник ће се саслушати одмах, а најдоцније у року од 24 часа од притварања.

Притвор ће се урачунати у времену казну, односно у новчану казну рачунајући један дан притвора у један дан лишења слободе, три дана поправног рада, односно 150 динара новчане казне.

Члан 101

Лица у напитом стању која по своме држању претстављају опасност за јавни ред и мир, или чији се живот налази у опасности због тога стања, притвориће се док се не истрезне.

3) Саслушање сведока

Члан 102

Ако је за утврђивање чињеница потребно, у административно-казненом поступку саслушаће се сведоци.

Свако лице које је као сведок позвано дужно је на позив доћи и сведочити. Лица која због изнемоглости, болести или неспособности не могу доћи по позиву, испитаће се као сведоци у своме стану.

Сведок се може ослободити од дужности сведочења, ако за то наведе оправдане разлоге, а нарочито ако је у блиском сродству са окривљеним.

Члан 103

Као сведоци не могу се саслушати службена и друга лица о чињеницама које су дужни чувати као службену тајну, док их од тога не ослободи надлежни орган.

Члан 104

Сведока испитује службено лице које води поступак, осим ако сведок живи ван његовог подручја, у коме случају саслушање може обавити надлежни државни орган на чијем подручју сведок борави.

Члан 105

Сведоци се испитују појединачно и одвојено од других сведока.

Сведок ће се пре испита опоменути да на сва питања каже праву истину, да ништа не прећути и упозориће се на последице које ће сносити ако лажно сведочи.

Члан 106

Од сведока ће се прво узети општи лични подаци овим редом: породично, очево и рођено име, године живота, занимање, место рођења, место становања, да ли се налази под истрагом и у каквом је односу према окривљеном, односно према оштећеном.

У току испитивања сведок ће се позвати да каже све што му је познато о предмету и по потреби поставиће му се посебна питања ради допуњења или разјашњења онога што је исказао. Сведок ће се увек питати, откуда му је познато оно што сведочи.

Члан 107

Ако је потребно утврдити да ли сведок познаје лице или предмете, тражиће се од њега да их прво опише и да наведе знакове разликовања, па ће му се потом показати лице или предмет ради познавања.

Члан 108

Сведоци се могу суочити, ако се њихови искази не слажу у важним тачкама, а та се противречност не може отклонити на други начин.

Члан 109

Ако је сведок глув или нем, саслушаће се на начин предвиђен у чл. 99 овог закона.

4) Увиђај

Члан 110

Ако је за утврђивање и разјашњење какве важне чињенице потребно лично опажање, извршиће се увиђај.

Државни орган који је наредио увиђај одредиће која ће се лица позвати да присуствују увиђају.

5) Вештачење

Члан 111

Када је за утврђивање или оцену чињеница потребна нарочита спрема, одредиће се један или два вештака.

За вештака се не може узети лице које не може бити сведок.

Члан 112

Налаз вештака уноси се у записник одмах, а може се дати и у року који одреди државни орган који води поступак.

Несагласност или нејасност у мишљењу и налазу вештака отклониће се њиховим саслушањем или понављањем вештачења преко истих или других вештака.

6) Претресање стана и лица

Члан 113

Претресање стана и других просторија, као и лица, може се предузети само онда кад има довољно основа да ће се у просторијама, стварима или код лица наћи предмети или трагови који би могли бити од важности за поступак, односно да ће се претресањем стана и других просторија окривљени ухватити.

Члан 114

Претресање наређује државни орган који води поступак. Лични претрес жена врши жена службеник или друго женско лице коме се може поверити вршење претреса.

Службено лице које има извршити претресање стана и просторија мора имати писмено решење које ће се пре претресања саопштити.

Члан 115

Пре претресања позваће се онај код кога се претресање врши да сам изда лице или предмете који се траже. Ако се на овај начин не добије оно што се тражи, извршиће се претресање.

Ако је одлагање везано са опасношћу, или ако се претресање врши у јавним просторијама, претресању ће се приступити одмах и без позива да се издају лица или предмети.

Члан 116

Претресање стана врши се дању. Ако је у току претресања наступила ноћ, започето претресање неће се због тога прекинути.

Претресању стана ће присуствовати два пунолетна грађанина.

Члан 117

Држалац стана или просторија позваће се да присуствује претресу. Ако је овај отсутан, позваће се да претресању присуствује један од одраслих укућана, односно сусед.

Врата на стану или другим просторијама и оставама отвориће се, ако их власник или његов опуномоћеник сам не отвори на позив службеног лица, или ако је он отсутан.

Претресање у државним установама и друштвеним и задружним организацијама може се вршити само у присуству старешине те установе, односно организације или његовог заменика.

Претресање у војним установама и установама које уживају екстериторијалност није допуштено.

Члан 118

Предмети који су претресањем тражени одузеће се.

Ако се претресањем открију предмети који су изузети из јавног саобраћаја, или се односе на кривично дело или какав други прекршај, такође ће се одузети.

Члан 119

О сваком претресању сачиниће се записник у који ће се поред других података унети решење на основу кога је претресање извршено и попис свих одузетих предмета. Препис записника издаје се лицу код кога је претресање извршено.

7) Казна за повреду поступка

Члан 120

Сведок или вештак који не дође на позив и свој изостанак не оправда казниће се новчано до 500 динара, а ако без оправданих разлога неће да сведочи односно вештачи казниће се новчано до 1000 динара. У случају да се новчана казна не исплати у одређеном року, замениће се казном поправног рада, рачунајући један дан поправног рада за сваких 50 динара

Члан 121

Лице које се током поступка и поред опомене непристојно понаша или омета службени рад казниће се новчаном казном до 500 динара, која ће се у случају неисплате у одређеном року сразмерно заменити казном поправног рада.

Члан 122

Изјављена жалба не задржава од извршења казну изречену сведоку или вештаку због тога што није хтео да сведочи односно да вештачи.

Глава VIII

Решење о прекршају

1) Доношење решења

Члан 123

После прикупљеног доказног материјала у поступку доноси се решење о прекршају.

Када о прекршају решава извршни одбор народног одбора или комисија, решење о прекршају доноси се већином гласова.

Члан 124

Решење о прекршају садржи назив државног органа, личне податке окривљеног, предмет поступка, диспозитив, образложење и упутство о жалби, као и датум, потпис и печат.

Члан 125

У диспозитиву се решава о прекршају изрицањем казне, односно ослобођењем од казне или обустављањем поступка, о накнади штете и о трошковима поступка.

Члан 126

У образложењу се укратко наводи стање ствари у вези са доказима и одбраном и правни прописи на којима се заснива одговорност окривљеног, односно ослобођење од казне или обустављања поступка.

Члан 127

У упутству о жалби даје се странци објашњење да против решења о прекршају има право жалбе, коме се државном органу она изјављује и коме се предаје, у коме року, као и то да се жалба може поднети писмено или усмено у записник.

Члан 128

Када у току поступка окривљени умре, наступи застарелост гоњења, или се на основу проведеног поступка установи, да дело није прекршај, односно да нема доказа да је прекршај учинио окривљени, или да не постоје други основи одговорности, донеће се решење којим се поступак обуставља.

2) Накнада штете

Члан 129

Оштећено лице може до доношења решења о прекршају у првом степену поднети захтев за накнаду штете причињену прекршајем

О захтеву оштећеног одлучиће се у решењу о прекршају. Ако се висина штете не може утврдити, или ако би се расправљањем о штети ометао брзи ток поступка, оштећени ће се упутити да своје потраживање остварује код надлежног суда Ако оштећени тражи већу накнаду него што му се она може признати према утврђеним околностима, одредиће му се накнада према утврђеним околностима, а за остатак упутиће се да га остварује код надлежног суда.

3) Трошкови поступка

Члан 130

Трошкове поступка сноси лице које је кажњено за прекршај

Трошкове поступка за прекршај по коме је поступак обустављен сноси држава. Лица ослобођена од казне могу бити ослобођена и од трошкова поступка.

Ако се у једном поступку донесе решење о прекршају за више лица, трошкове тог поступка сразмерно ће поднети сва кажњена лица.

Ако је поступак обустављен због неистинитог предлога оштећеног, трошкове поступка сноси оштећени.

У решењу о прекршају одредиће се, ко сноси трошкове поступка и у ком износу. Ако за утврђивање величине трошкова нема довољно података, могу се они одредити и накнадним решењем.

Члан 131

Трошкови поступка обухватају стварно учињене издатке за правилно вођење поступка.

Министар унутрашњих послова народне републике донеће ближе одредбе о трошковима поступка.

Члан 132

Трошкови поступка и досуђена накнада штете причињене прекршајем наплаћује се административним путем Наплату трошкова и накнаде штете из непокретности врши надлежни сремски суд принудним путем.

Глава IX

Правна средства

1) Жалба

Члан 133

Против првостепеног решења о прекршају окривљени има право жалбе непосредно вишем државном органу. Ово право има оштећени само у погледу накнаде штете

Право жалбе имају и лица кажњена по чл. 120 и 121 овог закона.

Члан 134

Жалба се подноси у року од осам дана од дана саопштења решења

Жалба се предаје писмено или усмено у записник државном органу који је донео првостепено решење.

Члан 135

Жалба се не мора посебно образложити, већ је довољно да жалилац наведе у чему је незадовољан решењем.

Члан 136

Државни орган коме је жалба предата дужан је да је без одлагања достави државном органу надлежном за доношење решења у другом степену.

Члан 137

Виши државни орган одбациће неблаговремену или недопуштену жалбу Ако другостепени орган поводом ове жалбе утврди да је решењем о прекршају повређен закон, расмотриће по службеној дужности цео предмет и донети решење о самој ствари.

Решавајући по жалби, виши државни орган може решење о прекршају потврдити, поништити, или изменити.

Виши државни орган поништиће решење о прекршају кад утврди да је првостепено решење донео стварно ненадлежни орган и предмет ће уступити стварно надлежном органу.

Ако је жалбу изјавио само окривљени, решење о прекршају не може бити измењено на његову штету.

Виши државни орган може пре доношења решења ствар вратити првостепеном органу ради допуне поступка

2) Укидање и поништај правоснажног решења о прекршају по праву надзора

Члан 138

Сваки државни орган виши од органа који је донео првостепено решење може у оквиру своје

надлежности укинути незаконито или неправилно правоснажно решење о прекршају и по сопственој иницијативи. У случају укидања правоснажног решења ствар ће се уступити надлежном првостепеном државном органу на поновно решавање.

Виши државни орган може незаконито правоснажно решење о прекршају поништити У томе случају престају правне последице изазване решењем о прекршају.

Члан 139

Право укидања и поништаја решења о прекршају може се вршити у року од шест месеци по његовој правоснажности.

Глава X

Мандатни поступак

Члан 140

За прекршаје за које је прописана само новчана казна и то у тачно утврђеном износу али највише до 50 динара, државни орган може у својим прописима овластити припаднике народне милиције или службенике инспекцијских органа да на лицу места наплаћују те новчане казне од лица која затекну на делу извршења прекршаја Законом и уредбом могу се овластити и друга службена лица да за одређене прекршаје наплаћују казне по овом поступку.

Наплаћивање казне врши се издавањем потврде.

Противу наплаћивања новчане казне на лицу места нема места жалби

Ако се не примени наплата казне на лицу места, поднеће се пријава државном органу надлежном за доношење решења о прекршају. Исто тако ће се поступити и у случају, ако лице које је учинило прекршај неће да плати казну одмах.

Наплата новчане казне на лицу места не примењује се према деци до четрнаест година.

ТРЕЋИ ДЕО

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ

Глава XI

Опште одредбе

Члан 141

Решење о прекршају извршује се кад постане извршно.

Решење о прекршају постаје извршно када се правоснажно решење саопшти окривљеном. У случају новчане казне, решење постаје извршно кад истекне у њему предвиђени рок за плаћање казне.

Ако кажњени не може да докаже свој идентитет, или ако нема сталног боравишта, а државни орган који је решавао о прекршају у првом степену нађе да кажњени може осујетити извршење решења о прекршају, одредиће у решењу да се оно изврши без обзира на жалбу. У овом случају решење о прекршају извршује се одмах.

Члан 142

Извршење спроводи државни орган који је донео решење у првом степену.

Извршење казне лишења слободе и протеривања спроводи отсек (одељење) унутрашњих послова при извршном одбору среског односно градског (реонског) народног одбора.

Извршење казне поправног рада спроводи отсек (одељење) унутрашњих послова, уколико ову казну није изрекао месни народни одбор.

Члан 143

Казна лишења слободе извршује се у затворима.

Мушка лица издржавају казну лишења слободе одвојено од женских лица.

Члан 144

Казна поправног рада извршује се појединачно или у разним групама, у месту боравишта кажњеног лица или ван тога места.

За време издржавања казне поправног рада кажњено лице дужно је радити додељени посао у одређено време, а изван тога времена налази се на слободи.

Члан 145

Извршење казне лишења слободе, поправног рада и протеривања одложиће се у случају болести кажњеног лица. У случају трудноће извршење ових казни ће се одложити за време од три месеца пре и шест месеци после порођаја.

Члан 146

Започето извршење казни лишења слободе и поправног рада може се прекинути најдуже за десет дана, ако случај смрти родитеља, брачног друга, деце или други оправдани разлози то изискују. Решење о томе доноси државни орган који извршује ове казне.

Време прекида не рачуна се у извршење казне.

Члан 147

Административне казне лишења слободе, поправног рада и протеривања извршују се о трошку државе

Трошкови извршења осталих казни наплаћују се административним путем од кажњеног лица. Принудну наплату трошкова из непокретности врши надлежни сремски суд.

Глава XII

Прелазне и завршне одредбе

Члан 148

Посебни прописи о административним прекршајима који су у важности на дан ступања на снагу овог закона остају на снази, али у року од шест месеци морају бити доведени у сагласност са одредбама свог закона.

Уколико су посебним савезним или републиканским прописима за прекршаје прописане административне казне чије су највише границе више од оних прописаних овим законом, или њихова највиша граница није одређена, даном ступања на снагу овог закона примењиваће се највише границе казни прописане овим законом.

Члан 149

Одредбе првог дела овог закона примењиваће се и на оне прекршаје учињене до дана његовог ступања на снагу по којима поступак није правоснажно окончан, уколико су блаже по учиниоца.

Одредбе другог дела овог закона примењиваће се и на све несвршене предмете прекршаја. У случају да је првостепено решење донесено пре дана ступања на снагу овог закона, по жалби против таквог решења одлучиваће у другом степену орган који је за то био надлежан по досадашњим прописима.

Члан 150

Пословник за административно-казнени поступак и ближе одредбе о извршењу административних казни прописује министар унутрашњих послова народне републике по општим начелима које доноси Министар унутрашњих послова ФНРЈ.

Члан 151

Овај закон ступа на снагу тридесет дана по објављивању у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије".

У. бр. 2381
4 децембра 1947 године
Београд

Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар, **Миле Перуничић, с. р.**

Претседник, **др Иван Рибар, с. р.**

790.

УКАЗ

На основу члана 74 тачка 6 Устава, а у вези члана 4 тачка 9 Закона о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ, Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о државној арбитражи који су донели Савезно веће и Веће народа Народне скупштине ФНРЈ на својим седницама од 28 новембра 1947 године, а који гласи:

ЗАКОН

О ДРЖАВНОЈ АРБИТРАЖИ

I. — ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

Сви међусобни имовински спорови државних органа, државних установа, државних привредних предузећа, мешовитих предузећа, предузећа под секвестром и предузећа под управом државних органа, задружних организација и предузећа, организација, установа и предузећа ратних војних инвалида, као и организација, установа и предузећа других друштвених организација, решавају се државном арбитражом по прописима овог закона.

Овамо нарочито спадају спорови о испуњењу уговора, спорови о квалитету продукције, о роковима и условима испоруке робе, о плаћању, спорови о захтевима државе за награду и за накнаду трошкова за обнову, пуштање у погон и управљање секвестрираних предузећа итд.

Државном арбитражом решаваће се и сукоби који настану поводом закључења уговора, а пре него што се уговор закључи (предуговорна арбитража), као и они спорови који се другим законским прописима ставе у надлежност државне арбитраже.

Члан 2

Државне установе у смислу овог закона јесу они органи у саставу органа државне управе који имају посебан предрачун прихода и расхода а по прописима или статутима о свом оснивању и пословању имају имовинско-правну самосталност.

Државна привредна предузећа јесу предузећа основана по прописима Основног закона о државним привредним предузећима и другим одговарајућим прописима.

Мешовита предузећа јесу она у којима је држава сопственик једног дела имовине.

Предузећа под секвестром јесу предузећа под управом надлежних државних органа по прописима о конфискацији и о извршењу конфискације.

Предузећа под управом државних органа јесу она предузећа која се налазе под управом тих органа по прописима о поступању са имовином коју су сопственици морали напустити у току окупације или им је одузета од стране окупатора и његових помагача.

Члан 3

Државна арбитража се образује при среским и градским народним одборима (среска и градска државна арбитража), при обласном извршном одбору обласног народног одбора аутономне области (обласна државна арбитража), при главном извршном одбору народне скупштине аутономне покрајине (покрајинска државна арбитража), при владама народних република (републиканска државна арбитража) и при Влади ФНРЈ (савезна државна арбитража).

Врховни орган државне арбитраже је Главна државна арбитража при Влади ФНРЈ.

Владе народних република могу уредбом прописати оснивање једне среске, односно градске арбитраже за више срезова или градова, односно за више срезова и градова.

Члан 4

Арбитражна већа доносе одлуке узимајући у обзир остварење привредног плана, законске прописе, уговор и трговачке обичаје и узансе, водећи рачуна о општим интересима економске политике државе.

Члан 5

Одлуке арбитражних већа имају снагу правоснажних судских пресуда.

Против одлука и закључака арбитражних већа нема места жалби.

II. — ОБАВЕЗНА АРБИТРАЖА

1) Организација државне арбитраже

Члан 6

Државне арбитраже састоје се од сталних и повремених арбитара које поставља и разрешава државни орган при коме арбитража постоји.

Стални арбитри су у сталној служби у државној арбитражи. Повремени арбитри именују се на годину дана из редова привредних и правних стручњака и руководних службеника из државног и задружног апарата.

Члан 7

Државне арбитраже решавају спорове у већима од тројице арбитара.

Претседник арбитраже одређује претседнике арбитражних већа из редова сталних и повремених арбитара, а друге чланове већа из реда повремених арбитара.

Члан 8

Главна државна арбитража остварује опште руководство државном арбитражом. Њен је задатак да обезбеди правилност и јединство начела у решавању и поступку свих државних арбитража у Федеративној Народној Републици Југославији.

Главну државну арбитражу при Влади ФНРЈ образују арбитри Савезне државне арбитраже које одреди Влада ФНРЈ и по један арбитар републиканских државних арбитража које одреде владе народних република.

Претседника Главне државне арбитраже именује Влада ФНРЈ.

Члан 9

Главна државна арбитража решава спорове у већима од пет арбитара.

Претседник Главне државне арбитраже одређује претседнике и чланове већа.

Члан 10

Државне арбитраже имају своје посебне предрачуне прихода и расхода.

2) Надлежност државне арбитраже

Члан 11

Среске и градске арбитраже надлежне су за спорове месних и среских односно градских органа, установа, предузећа и организација са подручја народних одбора при којима су образоване, као и за спорове обласних, покрајинских и републиканских органа, установа, предузећа и организација са те територије, ако вредност спора не прелази 100.000 динара.

Члан 12

Обласна државна арбитража надлежна је за спорове:

у којима су једна или обе странке обласни органи, установе, предузећа или организације, ако вредност спора прелази 100.000 динара;

у којима су странке месни или сресни односно градски органи, установе, предузећа или организације са подручја двеју или више административно-територијалних јединица аутономне области;

у којима су једна или обе странке републикански органи, установе, предузећа или организације са подручја аутономне области, ако вредност спора прелази 100.000 динара, а није већа од 150.000 динара.

Члан 13

Покрајинска државна арбитража надлежна је за спорове:

у којима су једна или обе странке покрајински органи, установе, предузећа или организације, ако вредност спора прелази 100.000 динара;

у којима су једна или обе странке републикански органи, установе, предузећа или организације са подручја аутономне покрајине, ако вредност спора прелази 100.000 динара, а није већа од 250.000 динара;

у којима су странке месни или сресни, односно градски органи, установе, предузећа или организације са подручја двеју или више административно-територијалних јединица аутономне покрајине.

Члан 14

Републиканска државна арбитража надлежна је за спорове:

у којима су једна или обе странке републикански органи, установе, предузећа или организације са подручја те републике, ако вредност спора прелази 100.000 динара;

у којима су једна или обе странке савезни органи, установе, предузећа или организације са подручја те републике, ако вредност спора не прелази 250.000 динара и ако се не ради о споровима са Министарством народне одбране, његовим установама и предузећима и овлашћеним војним командама;

у којима су странке месни или сресни, односно градски органи, установе, предузећа или организације са подручја двеју или више административно-територијалних јединица те републике.

Члан 15

Савезна државна арбитража надлежна је за спорове:

у којима су једна или обе странке савезни органи, установе, предузећа или организације, ако вредност спора прелази 250.000 динара;

у којима су странке органи, установе, предузећа или организације са подручја двеју или више народних република;

у којима је једна странка Министарство народне одбране, или једна или обе странке његове установе, предузећа или овлашћене војне команде.

Члан 16

Имовинске спорове између установа и предузећа која се налазе под административно-оперативним руководством истог државног органа решавају унутрашња арбитражна већа овог државног органа.

Унутрашња арбитражна већа образују се према потреби. Претседника већа и арбитре одређује лице овлашћено за заступање државног органа при коме ово арбитражно веће постоји. Арбитри се могу одредити и за редовно вршење ове дужности.

Члан 17

Главна државна арбитража може захтевати да јој се уступи на решавање сваки спор по овом закону, без обзира на надлежност.

Републиканска државна арбитража може захтевати да јој се уступи на решавање сваки спор из надлежности среске, градске, обласне и покрајинске арбитраже за подручја те републике.

Члан 18

Веће Главне државне арбитраже може по иницијативи Претседника Главне државне арбитраже или на предлог Претседника Привредног савета, Претседника Савезне планске комисије или Претседника Савезне контролне комисије сваки спор који је био на решавању пред ма којим арбитражним већем у земљи, поново узети у решавање најдаље у року од 60 дана од дана доношења одлуке нижег арбитражног већа. Узимање спора на поновно расматрање обуставља извршење одлуке нижег арбитражног већа.

Члан 19

Пленум Главне државне арбитраже сазива у заседање претседник.

Пленум доноси начелне одлуке о поступку пред арбитражним већима и издаје општа упутства за рад; утврђује трговачке обичаје и узансе у циљу издавања зборника ових обичаја и узанса.

3) Поступак пред арбитражним већем и доношење одлуке

Члан 20

Поступак пред арбитражама покреће се по писменој тужби странке. Тужба треба да садржи и излагање чињеница и предмет спора.

Члан 21

Претседник државне арбитраже уступиће тужбу, односно предлог за који она није надлежна, надлежној државној арбитражи, односно другом надлежном државном органу, и о томе ће обавестити странку.

Члан 22

Пред арбитражним већем заступају државне органе, установе и државна привредна предузећа лица која су за то овлашћена по постојећим прописима о заступању.

Мешовито предузеће, предузеће под секвестром и предузеће под управом заступа лице које предузећем управља, односно онај кога то лице овласти.

Члан 23

Поступком руководи претседник арбитражног већа. Он се стара да се поступак обави на објективан, стручан и целисходан начин, у коме циљу, у сарадњи са [illegible], одлучује о [illegible] странака, о извођењу доказа, о прибављању мишљења [illegible] и [illegible] итд. Претседник арбитражног већа може, кад то сматра за потребно, одредити ван седишта арбитраже друго место где ће се расправа одржати.

Заступници странака треба по правилу да присуствују расправи и дају своје изјаве. У случају да која од позваних странака или обе изостану са расправе, предмет се може решити у њиховом отсуству.

Претседник арбитражног већа може лице које ремети ред на расправи или се не покорава његовим наређењима казнити новчаном казном до 2000 динара, а може га и удаљити са расправе.

Члан 24

Странку која не изврши парничну радњу која је наређена закључком арбиртажног већа, претседника или арбитра, или чији заступник немарно или несавесно обавља заступничку дужност, арбитражно веће може казнити новчаном казном до 12.000 динара.

Ове казне наплаћиваће се у корист државног органа при коме постоји државна арбитража чије је веће изрекло казну.

Члан 25

Спорове испод 25.000 динара пред Савезном државном арбитражом и републиканским државним арбитражама решаваће један арбитар, уколико претседник државне арбитраже, с обзиром на важност спора, не налази да спор треба да решава арбитражно веће.

Члан 26

Арбитражно веће може се обратити свим државним органима и судовима за указивање правне помоћи.

Члан 27

Податке који се сматрају службеном тајном учесници могу износити само по одобрењу руководиоца државног органа који је овлашћен за заступање, односно по одобрењу административно-оперативног руководиоца.

Подаци који се сматрају службеном тајном, а изнети су пред арбитражним већем, остају службена тајна за све учеснике на расправи.

Члан 28

По завршеној расправи арбитражно веће доноси одлуку. У одлучивању учествују равноправно сви чланови. Одлука се доноси већином гласова.

О већању се води записник који потписују сви чланови већа и записничар. Члан који се не слаже са одлуком може своје мишљење издвојити на записнику.

Одлука којом се решава спор мора бити писмено састављена, образложена и у отправцима достављена странкама.

Члан 29

У случајевима где арбитражно веће утврди повреду планске или уговорне дисциплине, или неправилно, неуредно или несавесно пословање, поднеће дисциплинску пријаву против одговорног службеника надлежном административно-оперативном руководиоцу односно мичиштарству.

Члан 30

Арбитражна већа су дужна о сваком спору обавестити надлежно министарство финансија односно повереника за финансије главног извршног одбора аутономне покрајине и надлежну планску комисију, ради евентуалног упућивања свога претставника на расправу. Претставник министарства финансија односно повереник за финансије и претставник планске комисије може учествовати у расправи и изнети своје гледиште без права одлучивања.

Све одлуке којима се решава спор морају арбитражна већа у препису доставити надлежном министарству финансија и надлежној планској комисији.

Члан 31

У циљу учвршћивања уговорне и планске дисциплине, а у случајевима јасне повреде уговора од стране једног државног органа, установе или предузећа, арбитражно веће може по предлогу планске комисије или органа општедржавне контроле, не чекајући предлог странке, позвати лице овлашћено за заступање државних органа, установа или предузећа у циљу покретања поступка.

Арбитражна већа могу и по сопственој иницијативи, не чекајући предлог странке, позвати државни орган, установу или предузеће, као и задружну организацију и предузеће које још не учествује у спору, да покрене поступак, ако је то потребно да се расправи пословни однос заснован између које од странака у спору и тог органа, установе, предузећа, или задружне организације, а може и на ове проширити поступак који је у току међу другим странкама.

Арбитражна већа дужна су лицу овлашћеном за заступање државног органа или установе односно административно-оперативном руководиоцу указати на недостатке и неправилности у раду државног органа, установе или предузећа, које су установили у току расправе.

Члан 32

За све захтеве поднесене државним арбитражама, осим спорова по уговору о арбитражи, такса ће се наплаћивати у готовом према правилнику који пропише Министар финансија ФНРЈ у сагласности са Претседником Привредног савета Владе ФНРЈ. До доношења овог правилника таксе код државних арбитража наплаћиваће се у износима и на начин на који се наплаћују код народних судова. У истим овим износима и на исти начин наплаћиваће се такса и у споровима на основу уговорне арбитраже.

Арбитражно веће може ослободити странке плаћања такса, ако ниједна од странака није одговорна што је спор настао.

Арбитражно веће одлучиће о трошковима поступка у самој одлуци или посебним закључком.

4) Извршење одлука арбитражних већа

Члан 33

Одлуку арбитражних већа извршују странке у остављеном року. Рок за извршење износи 15 дана, уколико самом одлуком није друкчије одређено.

Члан 34

У случају да странка не изврши одлуку у остављеном року, арбитражно веће ће, по извештају друге странке да одлука није извршена и по претходном саслушању надлежног финансиског органа, одлучити о начину извршења и о средствима на којима се извршење има спровести, одређујући истовремено орган за спровођење извршења.

Арбитражно веће одлучује о начину и средствима извршења и у случају када оно није донело одлуку, већ се извршење тражи на основу другог извршног наслова, а тражилац извршења и извршеник су који од органа, установа, предузећа, задруга или организација из чл. 1 овог закона.

Против службеног лица које не изврши одлуку арбитражног већа, државна арбитража може поднети дисциплинску и кривичну пријаву.

III. — УГОВОРНА АРБИТРАЖА

Члан 35

Органи, установе, предузећа, задружне и друге организације, означени у чл. 1 ст. 1 овог закона, могу уговорити надлежност државне арбитраже са приватним привредним предузећима и приватним физичким и правним лицима за све имовинске спорове који проистеку из њиховог уговорног односа.

Уговор о решавању спорова путем државне арбитраже мора бити писмен. Надлежност унутрашњих арбитражних већа (чл 16) не може се уговорити.

Члан 36

Арбитражно веће образовано на основу уговорне арбитраже састоји се од претседника већа кога одреди претседник државне арбитраже, и по једног арбитра које одреде странке из реда повремених арбитара. Ако странка не одреди арбитра, одредиће га претседник државне арбитраже.

У случају кад на једној страни им више странака, оне ће споразумно одредити једног арбитра, а ако се о томе не споразумеју, овог арбитра одредиће претседник државне арбитраже.

Члан 37

Своју одлуку ово арбитражно веће доноси већином гласова, заснивајући је на утврђеном чињеничном стању, законским прописима, уговору и трговачким обичајима и узансама, водећи увек рачуна о остварењу привредног плана.

Члан 38

Све остале одредбе овог закона важе и за уговорну арбитражу.

IV. — ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 39

Ближе одредбе за извршење овог закона прописаће уредбом Влада ФНРЈ.

Члан 40

Овлашћује се Министар финансија ФНРЈ да изда упутство о томе из којих ће средстава државна привредна предузећа покривати плаћене камате изнад планираног износа, пенале због неизвршења уговора, парничне трошкове као и казне изречене одлуком арбитражног већа.

Члан 41

Ступањем на снагу овог закона престаје важити Закон о решавању имовинских спорова путем државне арбитраже од 12 децембра 1946 године.

Члан 42

Овај закон ступа на снагу петнаест дана по објављивању у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије."

У. бр. 2378
3 децембра 1947 године
Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар, **Миле Перуничић**, с. р. Претседник, др **Иван Рибар**, с. р.

791.

УКАЗ

На основу члана 74 тачка 6 Устава, а у вези члана 4 тачка 9 Закона о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ, Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о допуни Закона о орденима и медаљама Федеративне Народне Републике Југославије који су донели Савезно веће и Веће народа Народне скупштине ФНРЈ на својим седницама од 28 новембра 1947 године, а који гласи:

ЗАКОН

О ДОПУНИ ЗАКОНА О ОРДЕНИМА И МЕДАЉАМА ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Члан 1

У чл. 5 Закона о орденима и медаљама Федеративне Народне Републике Југославије од 30 октобра 1946 године место речи „групама радника и предузећима", ставити „групама радника, предузећима и установама".

Иза члана 5а додаје се нов члан 5б који гласи:

„Поред ордена и медаља наведених у чл. 3, 5 и 5а овог закона уводи се и „Медаља рада".

Медаља рада додељује се појединцима, групама радника, предузећима и установама као државно признање за показани радни херојизам, за научне и техничке проналаске, као и за нарочито показане личне или групне успехе у стваралачком раду на обнови и изградњи нове државе.

Члан 2

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије".

У бр. 2379
3 децембра 1947 године
Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар, **Миле Перуничић**, с р. Претседник, др **Иван Рибар**, с. р.

792.

УКАЗ

О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ О КУЛТУРНОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ МАЂАРСКЕ

На основу члана 74 тачка 9 Устава и члана 7 Закона о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ Претседништво Президијума Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије одлучује да се ратификује Конвенција о културној сарадњи између Федеративне Народне Републике Југославије и Републике Мађарске закључене у Београду 15 октобра 1947 године, а која гласи:

КОНВЕНЦИЈА О КУЛТУРНОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ МАЂАРСКЕ

Влада Федеративне Народне Републике Југославије с једне стране и Влада Републике Мађарске с друге стране, у жељи да односи пријатељства између народа Југославије и народа Мађарске постану што тешњи и трајнији путем узајамног упознавања и усклађивања њихових културних добара, а сматрајући да је најбоље средство које води том циљу оживљење, олакшање и ширење непосредних односа између грађана обеју држава на пољу науке, књижевности, уметности и свих осталих манифестација културног живота, одлучиле су да у том циљу склопе Конвенцију о културној сарадњи и именовале су за своје пуномоћнике:

Влада Федеративне Народне Републике Југославије:

господина Марјана Стилиновића, Претседника Комитета за школе и науку.

Влада Републике Мађарске:

господина Др. Ерика Молнара, Министра иностраних послова.

који су се, пошто су измењали своја пуномоћја, за која је нађено да су у добром и исправном облику, сложили у следећем:

Члан 1

У оквиру узајамних научних, књижевних, уметничких и културних односа, свака од Високих Страна Уговорница обавезује се да ће према грађанима и установама друге Високе Стране Уговорнице поступати са највећом могућом склоношћу и предусретљивошћу.

Члан 2

Свака од Високих Страна Уговорница основаће на својој територији, чим за то буду створени повољни услови и материјалне могућности, Научни институт, који ће се бавити свестраним проучавањем живота и културе народа друге Стране Уговорнице.

Члан 3

За остварење задатака ове Конвенције, Високе Стране Уговорнице основаће Југословенску-мађарску мешовиту комисију.

Мешовита комисија биће подељена на две секције: једна са седиштем у Београду, а друга са седиштем у Будимпешти. У састав Београдске секције ући ће један претставник Министарства иностраних послова, два претставника Комитета за културу и уметност, два претставника Комитета за школе и науку, један претставник Дирекције за информације, један претставник Синдиката, један претставник признате омладинске организације, један претставник организације културних радника, један претставник признате културно-просветне установе становништва

EGYEZMÉNY A KULTURÁLIS EGYÜTTMŰKÖDÉSRŐL A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A JUGOSZLÁV SZÖVETSÉGI NÉPKÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT

A Magyar Köztársaság Kormánya egyrészről és a Jugoszláv Szovetségi Népköztársaság Kormánya másrészről,

attól az óhajtól indíttatva, hogy Magyarország népe és Jugoszlávia népei között a baráti viszony a kölcsönös megismerés és kulturális javaiknak összhangba hozása által minél szorosabbá váljék és abban a nézetben, hogy ennek a célnak elérésére lehető legjobb eszköz a közvetlen kapcsolatok fejlesztése, megkönnyítése és kiterjesztése a két állam polgárai között az irodalom, a művészet és a kulturális élet minden egyéb megnyilvánulása terén,

elhatározták, hogy ebből a célból egyezményt kötnek a kulturális együttműködésről és meghatalmazottaikul kijelölték:

a Magyar Köztársaság Kormánya dr. Molnár Erik külügyminiszter Urat,

a Jugoszláv Szovetségi Népköztársaság Kormánya Stilinović Marijan Urat, a Kulturális és Művészeti Bizottság elnökét,

akik, jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után a következőkben állapodtak meg:

1. szakasz.

A kölcsönös tudományos, irodalmi, művészeti és kulturális kapcsolatok keretében a Magas Szerződő Felek mindegyike kötelezi magát hogy a másik Magas Szerződő Fél állampolgárai és intézményei iránt a lehető legnagyobb jóindulatot és előzékenységet fogja tanúsítani.

2. szakasz.

Mindkét Magas Szerződő Fél a saját területén mihelyt annak kedvező feltételei és a szükséges anyag, eszközök megleszek — tudományos intézetet alapíti amely a másik Szerződő Fél népét és kulturáját minden szempontból tanulmányozza.

3. szakasz.

A jelen Egyezmény feladatainak megvalósítására a Magas Szerződő Felek magyar-jugoszláv Vegyesbizottságot alakítanak.

A Vegyesbizottság két tagozatra oszlik: az egyiknek székhelye Budapest, a másiké Belgrád.

A budapesti tagozatban a Külügyminisztérium két képviselője, a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium két képviselője, tájékoztatásügyi szerveink egy képviselője, a Szakszervezeti Tanácsnak az értelmiségi szakszervezetekből kijelölt egy képviselője, a Magyar Ifjúság Országos Tanácsának egy képviselője, a Magyar Tudományos Akadémia, a Magyar Művészeti Tanács és az Országos Köznevelési Tanács közös megegyezésével kijelölt két képviselő, valamint a magyarországi délszláv származásu lakósság elismert kulturális-művelődési

мађарског порекла у Југославији и један претставник мађарске организације.

У састав Будимпештанске секције ући ће два претставника Министарства иностраних послова, два претставника Министарства вера и просвете, један претставник Дирекције за информације, један претставник Синдиката одређен из редова интелектуалних радника, један претставник Земаљског савета мађарске омладине, два претставника назначена споразумно од стране мађарске Академије наука, мађарског Уметничког савета и Земаљског просветног савета, један претставник признате културно-просветне установе становништва југословенског порекла у Мађарској и један претставник југословенске организације.

Претседнике појединих мешовитих комисија именоваће дотичне Владе.

Чланове Београдске секције именоваће Комитет за културу и уметност, а Будимпештанске секције именоваће Министар вера и просвете уз сагласност са заинтересованим министарствима

Претставнике културно-просветних установа и организација становништва југословенског порекла у Мађарској и становништва мађарског порекла у Југославији, делегираће дотичне признате установе и организације.

Мешовитој комисији претседаваће наизменично претседници Београдске и Будимпештанске секције.

Члан 4

Секције ће састављати пословнике Мешовите комисије. Задатак Мешовите комисије је, да надлежним владама предлаже практично спровођење у живот циљева описаних у уводу ове Конвенције. Надлежне владе ће се старати о томе, да се у њиховим земљама све одредбе у погледу тих предлога у најкраћем року реше и изврше.

Секције могу да позову на сарадњу претставнике научних и културних установа обе земље, друштва за културну сарадњу Југославије са Мађарском, као и све друге стручњаке у својству саветника.

Трошкове Мешовите комисије сносиће свака од Високих Страна Уговорница за једну половину.

Члан 5

Задаци Мешовите комисије су следећи:

а) оснивање професорских катедри и лектората језика, књижевности, историје и географије, техничких и економских наука и других предмета који се тичу упознавања друге државе, организовање измене истраживача, наставника виших школа и просветних радника, школа других степена, ученика, студената и претставника других професија, узајамно потпомагање студија и стручног васпитања на школама свих врста и давања помоћи у облику стипендија за студије и васпитање или истраживање, оснивање специјалних фондова потребних напред наведеним циљевима, подупирање сарадње академске омладине, помагање сарадње између признатих омладинских организација, између професионалних организација просветних радника, као и између других научних, културних и просветних организација и удружења обеју земаља.

б) обе од Високих Страна Уговорница трудиће се да пруже све олакшице поданицима друге Високе Стране Уговорнице за студије на вишим и специјалним школама.

в) склапање споразума, који ће у складу са постојећим законодавством обеју страна, регулисати право похађања виших и стручних школа, као и узајамно признавање већ свршених и свршавајућих сту-

intézményének és szervezeteinek egy-egy képviselője foglalnak helyet.

A belgrádi tagozatban a külügyminisztérium egy képviselője, a Kulturális és Művészeti Bizottság, valamint az Iskola és Tudományügyi Bizottság két-két képviselője, a Tájékoztatásügyi Igazgatóság, a szakszervezetek, az elismert ifjusági szervezet és a kulturmunkások szervezetének egy-egy képviselője, valamint a jugoszláviai magyar származásu lakósság elismert kulturális - közművelődési intézményének és a magyar szervezetnek egy-egy képviselője foglalnak helyet.

A Vegyesbizottság egyes tagozatainak elnökét az illető kormány nevezi ki.

A budapesti tagozat tagjait az érdekelt minisztériumokkal egyetértöleg a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium, a belgrádi tagozat tagjait a Kulturális és Művészeti Bizottság jelöli ki.

A magyarországi jugoszláv származásu lakósság kulturális - művelődési szervezeteinek és intézményeinek képviselőit és a jugoszláviai magyar származásu lakosság képviselőit az illető elismert intézmények és szervezetek delegálják.

A Vegyesbizottság ülésein a budapesti tagozat és a belgrádi tagozat elnöke felváltva elnökól.

A Vegyesbizottság szükség szerint tartja üléseit, uzonban legalább évenként kétszer és pedig váltakozva Magyarország és Jugoszlávia területén egy egyetértőleg kiválasztott városban.

4. szakasz.

A Vegyesbizottság munkarendjét a tagozatok állitják össze.

A Vegyesbizottság feladata a jelen Egyezmény bevezetésében körülirt célok gyakorlati megvalósitására vonatkozó egyes javaslatok előterjesztése az illetékes kormányokhoz. Az illetékes kormányok pedig gondoskodnak arról, hogy ezeknek a javaslatoknak megfelelő rendelkezések országukban a legrövidebb idő alatt megoldassanak és végrehajtassanak.

A tagozatok a két ország tudományos és művelődési intézményeinek és a Magyarország és Jugoszlávia kulturális együttműködésére alakult társaságok képviselőit, valamint más szakértőket, tanácsadói minőségben együttmukodésre hivhatják fel.

A Vegyesbizottság költségeit a Magas Szerződő Felek mindegyike fele-részben viseli.

5. szakasz.

A Vegyesbizottság feladatai a következők:

a) Egyetemi tanszékek és lektorátusok létesitése nyelvi, irodalmi, történelmi és földrajzi, muszaki és gazdasági tudomanyi téren és egyéb oly tárgyak terén, amelyek a másik Állam megismerésére vonatkoznak; cserék szervezése tudományos kutatók, magasabbfoku iskolák oktatói, a művelődés munkásai, a középfoku iskolák oktatói, tanulói, egyetemi hallgatók és egyéb foglalkozások képviselői részére; mindennemü iskolában folytatandó tanulmány és szakképzés kölcsonos támogatása és elősegitése, ösztondijak nyujtása által tanulmányok és nevelés vagy kutatás céljaira; az előbb felsorolt célokra szukséges különleges alapok létesitése; az egyetemi ifjuság együttmüködésének támogatása; az elismert ifjuági szervezetek, a művelődés munkásainak szakmai szervezetei, valamint a két Ország egyéb tudományos, kulturális és nevelési szervezetei és egyesületei közötti együtmüködés elősegitése.

b) A Magas Szerződő Felek mindegyike arra törekszik, hogy a másik Magas Szerződő Fél alattvalóinak a főiskolákon és a szakiskolákban folytatandó tanulmányokhoz minden könnyitést megadjon.

c) Olyan megállapodások létesitése, amelyek mindkét Fél törvényeivel összhangban szabályozni fogják a fő- és szakiskolák hallgatásával kapcsolatos kérdéseket, valamint a már elvégzett és elvégzendö tanulmányok, közép-

дија, средњих и вишешколских испита и научних степени.

г) омогућавање рада научним радницима обеју страна у научно-истраживачким установама, на основу реципроцитета.

д) организовање сталних размена научних, књижевних и уметничких публикација и продубљивање односа између научних установа, јавних библиотека и државних збирки, као и осталих средишта народне културе обеју страна

ђ) потпомагање акције превода научних, књижевних и уметничких дела, надзор над њиховим исправним избором и вредношћу и узајамно регулисање заштите ауторског права

е) подупирање и олакшање узајамне размене и организације сликарских, графичких, фотографских и других изложби као и музичких и кореографских продукција, позоришних претстава, размена документарних научних и уметничких филмова, грамофонских плоча, аудиција и ретрансмисија на радиу.

ж) организовање предавања, течајева и посета културних радника.

з) организовање екскурзија у циљу међусобног упознавања крајева, спортских приредби, као и олакшање боравка у циљу одмора и лечења у лечилиштима и бањама за синдикате, омладинске организације и научне и културне раднике.

и) оснивање претставништава, агенција за штампу и радио обеју земаља и организовање новинарских екскурзија.

ј) потпомагање културно-просветне делатности југословенске мањине у Мађарској и мађарске мањине у Југославији.

Члан 6

Ова Конвенција биће ратификована, а ратификациони инструменти измењени у Будимпешти по могућности што пре, а потом ће бити регистрована у Секретаријату Уједињених нација.

Конвенција ће ступити на снагу на дан размене ратификационих инструмената и остаће на снази за време од пет година. Ако шест месеци пре истека овог петогодишњег периода ни једна од Високих Страна Уговорница не откаже Конвенцију, сматраће се да је она продужена за даљих пет година путем пређутног споразума и тако даље редом за периоде од по пет година.

У ПОТВРДУ ЧЕГА поменути Пуномоћници су потписали ову Конвенцију и ставили на њу своје печате

Рађено у Београду на дан 15 октобра хиљаду девет стотина четрдесет седме године у по два примерака на српско-хрватском и мађарском језику. Оба текста имају се сматрати аутентичним.

Маријан Стилиновић, с. р.
Ерик Молнар, с. р.

У. бр. 2201
22 новембра 1947 године
Београд

és felsőiskolai vizsgák és tudományos fokok kölcsönös elismerését.

d) Annak lehetővé tétele, hogy mindkét Fél tudományos munkásai a viszonosság alapján dolgozhassanak egymás tudományos intézményeiben.

e) Tudományos, irodalmi és művészeti kiadványok állandó cseréjének megszervezése, tudományos intézetek, közkönyvtárak és közgyűjtemények, valamint mindkét Fél egyéb nemzeti művelődési intézményei közötti kapcsolatok kímélyítése.

f) Tudományos, irodalmi és művészeti művek fordításának elősegítése, az ezek helyes kiválasztása és értékelése feletti felügyelet; a szerzői jog kölcsönös védelmének szabályozása.

g) Képzőművészeti, grafikai, fényképészeti és más kiállítások, valamint zenei és koreográfiai művek, színházi előadások cseréjének és megrendezésének, dokumentációs, tudományos és művészeti filmek, hanglemezek és rádióelőadások, valamint közvetítések cseréjének támogatása és megkönnyítése.

h) Előadások és tanfolyamok, valamint kulturális téren dolgozók látogatásainak szervezése

i) Egymás vidékeinek megismerése céljából kirándulások szervezése, sportesemények rendezése, valamint a szakszervezetek, ifjúsági szervezetek, a tudomány és a kultura művelői részére a gyógynelyeken és fürdőkön pihenés és üdülés céljából való tartózkodás elősegítése.

j) Mindkét Fél sajtója és rádiója részére ügynökségek és képviseletek létesítése és ujságíró-kirándulások szervezése.

k) Magyarországon a jugoszláv, Jugoszláviában a magyar nemzeti kisebbség kulturális és közművelődési tevékenységének elősegítése.

6 szakasz.

A jelen Egyezményt a lehetőséghez képest mielőbb meg kell erősíteni, a megerősítési okmányokat Budapesten kicserélni, majd az Egyesült Nemzetek Szervezetének titkárságánál regisztrálás végett bejelenteni.

Az Egyezmény a megerősítési okmányok kicserélésének napján lép életbe és öt évig marad érvényben. Ha az öteves időszak lejelte előtt hat hónappal egyik Magas Szerződő Fél sem mondja fel az Egyezményt, ugy tekintendő, hogy azt hallgatólagos megegyezéssel további öt évre meghosszabbitották és igy tovább, öt éves időszakonkint

Minek hiteléül a fentnevezett meghatalmazottak aláirták és pecsétjukkel ellátták a jelen Egyezményt.

Kelt Belgrádban, egyezerkilencszáznegyvenhét évi október hó 15 napján, két-két példányban, magyar és szerb-horvát nyelven. Mindkét szöveg hitelesnek tekintendő.

Molnár Erik, s. k.
Marijan Stilinović, s. k.

Председник Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничић, с. р.

Претседник,
др **Иван Рибар**, с. р.

793.

На основу члана 80 ст. 2 Устава ФНРЈ Влада ФНРЈ, на предлог Претседника Владе ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ОСНИВАЊУ ИНСТИТУТА ЗА МЕЂУНАРОДНУ ПОЛИТИКУ И ПРИВРЕДУ

Члан 1

При Претседништву Владе ФНРЈ оснива се Институт за међународну политику и привреду са задатком да научно проучава политички и економски развитак у свету.

Члан 2

Пословима института руководи директор кога поставља Претседник Владе ФНРЈ.

Члан 3

Институт има свој посебан предрачун прихода и расхода у оквиру предрачуна прихода и расхода Претседништва Владе ФНРЈ.

Директор је наредбодавац за извршење предрачуна.

Члан 4

Ближе одредбе о организацији и пословању института прописаће Претседник Владе ФНРЈ.

Члан 5

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије".

8 децембра 1947 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

794.

На основу чл 40 ст. 2, у вези са чл. 14 тач. 4 Закона о петогодишњем плану развитка народне привреде Федеративне Народне Републике Југославије у годинама 1947—1951, на предлог Комитета за школе и науку Владе ФНРЈ, Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ

О ВАНРЕДНОМ СТУДИРАЊУ НА УНИВЕРЗИТЕТИМА И ВИСОКИМ ШКОЛАМА

Члан 1

У циљу испуњења задатка повећања броја стручњака са факултетском спремом, постављеног Петогодишњим планом, као и у циљу омогућавања вишег стручног образовања кадровима са средњом стручном школом, установљава се ванредно студирање на универзитетима и високим школама.

Члан 2

Право да се упишу као ванредни слушаоци на факултете и високе школе имају лица са прописаном претходном школском квалификацијом која услед запослености у привреди или у другим службама, одређеним у чл. 3, нису у могућности да обавезно похађају предавања на универзитетима или високим школама и да тако буду редовни слушаоци.

Члан 3

Право на коришћење одредбом чл. 2 имају лица која су запослена у државним надлештвима, установама и предузећима, у задружној служби, у синдикату или у другим организацијама.

За упис ових лица за ванредне слушаоце потребна је потврда њиховог надлештва, установе, предузећа, синдикалне или друге организације односно задруге о њиховом запослењу и о немогућности редовног посећивања предавања и вежби и учествовања у другом школском раду.

Члан 4

Лица која су завршила средњу стручну школу могу да се упишу на одговарајући факултет или високу школу односно на одговарајући отсек тих школа само као ванредни слушаоци, и то ако су запослена у државним надлештвима, установама и предузећима, у задружној служби, у синдикалним или другим организацијама најмање годину дана.

На правни, економски и филозофски факултет могу се уписати за ванредне слушаоце и она лица из претходног става која су запослена мање од годину дана.

Сва ова лица остају у служби за све време студија на универзитету или високој школи

Члан 5

Лица из чл. 4 подносе при упису оцену стручне способности показане у служби и мишљење о томе да ли је умесно да продуже школовање на факултету или високој школи.

Ову оцену и мишљење даје административно-оперативни руководилац за предузећа, а виши орган за установе у којима су кандидати запослени.

Члан 6

Лица из чл. 4 могу изузетно да се упишу као редовни слушаоци и да буду ослобођена даље обавезе запослења, ако на раду у служби или у току студија као ванредни слушаоци покажу нарочити успех и залагање.

Оваквим лицима може се доделити стипендија.

Одобрење за прекид службе и предлог за упис за редовног слушаоца издају органи поменути у чл. 5 ст. 2, а одобрење за упис комитети за научне установе, универзитет и високе школе односно министарства просвете народних република.

Члан 7

Лица из чл. 4 ове уредбе могу да се упишу и на факултет, високу школу односно њихов отсек, који не одговарају средњој стручној школи коју су завршили, само по одобрењу које за сваки појединн случај издају комитети за научне установе, универзитет и високе школе односно минстарства просвете народних република на чијем се подручју налази ова стручна школа.

Члан 8

Прописи ове уредбе у свему се односе и на лица која су завршила средњу стручну школу у иностранству, под условом да им је сведочанство о завршеној средњој стручној школи претходно признато према упутству о установљењу и раду комисија за признавање сведочанстава иностраних средњих општеобразовних и стручних школа и стручних испита положених у иностранству од 27 маја 1947 године („Службени лист ФНРЈ" бр. 49/47).

Члан 9

Надлештва, установе, предузећа, задружне и друге организације, у којима су запослени ванредни слушаоци, дужне су да им олакшају спремање за испите и полагање испита.

У том циљу могу их ослободити ванредних обавеза у служби и одобравати им потребна отсуства о испитним роковима.

Члан 10

Ближе одредбе о организацији ванредног студирања на факултетима и високим школама, о испитним роковима, као и о условима потребним за омогућење што бољег школовања ванредних слушалаца, прописаће се правилницима комитета за научне установе, универзитет и високе школе односно министарства просвете народних република у оквиру упутстава које буде донео Комитет за школе и науку Владе ФНРЈ.

Лица која имају право да се упишу као ванредни слушаоци по прописима ове уредбе моћи ће се непосредно по њеном ступању на снагу накнадно уписати према распореду и року који буду објавили факултети односно високе школе.

Члан 11

Факултет односно висока школа може одрећи права из ове уредбе оним слушаоцима који на време не полажу испите. У вези са тим, универзитети односно високе школе водиће евиденцију о ванредним слушаоцима и о њиховом залагању на студијама.

Члан 12

Осим права и дужности прописаних овом уредбом, ванредни слушаоци имају иста права и дужности као и редовни.

Члан 13

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије".

8 децембра 1947 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

795.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Министра пољопривреде и шумарства ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ОСНИВАЊУ ИНСТИТУТА ЗА ПОШУМЉАВАЊЕ И МЕЛИОРАЦИЈУ КРША

Члан 1

Оснива се Институт за пошумљавање и мелиорацију крша као установа Министарства пољопривреде и шумарства ФНРЈ, са седиштем у Сплиту.

Члан 2

Задаци Института су:

а) да научно испитује и проучава све услове који су потребни да се оголеле и девастиране крашке површине, које нису за рационалну пољопривредну употребу, пошуме и покрију шумском вегетацијом;

б) да научно испитује и проучава све начине шумских мелиорација на подручју крша, а циљу да се пољопривредне културе, објекти и насеља заштите од штетног деловања суше, ветрова и воде;

в) да даје мишљења и предлоге, као и технику рада државним органима и установама за планирање и извођење пошумљавања и мелиорација на кршу;

г) да пропагира пошумљавање и мелиорације издавањем научних и стручних публикација, као и објављивањем популарних брошура и чланака у сврху популаризирања пошумљавања и мелиорација нарочито међу становништвом на подручју крша.

Члан 3

На челу Института стоји директор, кога поставља Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ у сагласности са Претседником Владе ФНРЈ.

Члан 4

Институт има свој посебан предрачун прихода и расхода, који улази у састав предрачуна прихода и расхода Министарства пољопривреде и шумарства ФНРЈ.

Члан 5

Ближе одредбе о организацији и раду Института прописаће посебним правилником Министар пољопривреде и шумарства ФНРЈ у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ.

Члан 6

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије".

8 децембра 1947 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар пољопривреде и шумарства,
др **Васо Чубриловић**, с. р.

796.

На основу члана 53 у вези члана 102 Закона о државним службеницима, на предлог Претседника Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ, Влада ФНРЈ издаје

НАРЕДБУ

О ОСМОЧАСОВНОМ РАДНОМ ВРЕМЕНУ ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА

1) У циљу једнообразног административног пословања у свим државним надлештвима, установама и предузећима уводи се за све службенике савезних, републиканских и локалних установа, предузећа и надлештава осмочасовно радно време.

2) Радно време за службенике у државним надлештвима и установама почиње у 9 часова ујутру и траје до 17 часова после подне.

Радно време за службенике у руководству и административно-стручном апарату државних привредних предузећа почиње у исто време као и досада и траје 8 часова.

3) За време радног времена имају службеници право на одмор у трајању од пола часа.

Време када ће службеници овај одмор користити одредиће за свако надлештво, установу и предузеће надлежни руководилац у своме делокругу.

4) Радно време за службенике у државним надлештвима и установама суботом почиње у 9 часова ујутру и траје до 15 часова после подне, без одмора.

5) Изузетке од прописа ове наредбе, а обзиром на специфичност потреба појединих надлештава, установа и предузећа, дозвољаваће на предлог ресорног министра Претседник Владе ФНРЈ, односно претседници влада народних република.

6) Овлашћује се Претседник Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ да доноси ближа упутства за спровођење ове наредбе.

7) Ова наредба примењиваће се почев од 18 децембра 1947 године.

IV бр. 7151
13 децембра 1947 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник Комитета
за законодавство и изградњу
народне власти Владе ФНРЈ,
Едвард Кардељ, с. р.

797.

На основу члана 15 Закона о инспекцији рада прописујем

ПРАВИЛНИК

О ЗАШТИТНИМ МЕРАМА ПРОТИВ ОПАСНОСТИ ОД ЕЛЕКТРИЧНЕ СТРУЈЕ У РАДНИМ ПРОСТОРИЈАМА И РАДИЛИШТИМА

I. — ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

Прописи овог правилника односе се на све електричне инсталације, постројења и уређаје у радним просторијама или на радилиштима, а које су прикључене на напон мањи од 1000 V (Волта) према земљи.

Члан 2

Електричне инсталације, постројења и уређаје могу пројектовати и изводити само лица која имају овлашћење надлежних органа за такве врсте послова.

Члан 3

Електротехнички инсталациони материјал, као и све електричне направе, постројења и уређаји морају одговарати опште признатим техничким правилима и искуствима, као и прописима и стандардима који буду у том циљу донети.

II. — ПРИВРЕМЕНЕ ИНСТАЛАЦИЈЕ

Члан 4

Привременим инсталацијама сматрају се све оне инсталације које су привремено постављене за осветљење и погон (за време израде грађевинских објеката и т. сл. и служе само до довршења градње) а затим се скидају. Такве инсталације морају бити изведене на следећи начин:

1) Све електричне инсталације, које су радним површинама ближе од 4 м, морају се заштитити механички отпорном заштитом тако, да се електрични проводници односно делови направа и мотора, који су под напоном према земљи, не могу дохватити.

2) Све оне електричне инсталације, које се могу дохватити, а чија је механичка заштита недовољна, могу се прикључити максимално до 42 V напона према земљи

3) Ручне преносне светиљке могу се прикључити на највише 42 V напона према земљи. Ручне преносне светиљке са вишим напоном не смеју се употребљавати код израде грађевинских и сличних објеката

4) Преносне направе тј. оне које се помичу за време рада (направе за глачање, бојадисање и сл.) морају имати помични део вода изведен са радионичким гајтаном са двоструким оплетом кудеље или радионичким гајтаном у гуменој цеви — тежим. Овакве преносне направе морају бити уземљене.

5) Бројила привремених електричних инсталација морају бити постављена на приступачном и заштићеном месту. Иза бројила мора бити постављен помоћни прекидач, помоћу кога се може искључити целокупна привремена инсталација.

У непосредној близини електричних инсталација које се могу дохватити, морају бити истакнути видљиви натписи, који упозоравају на опасност од електричне струје.

III. — СТАЛНЕ ЕЛЕКТРИЧНЕ ИНСТАЛАЦИЈЕ

Заштита од случајног додира

Члан 5

Сви делови електричних инсталација, постројења и уређаја, који нису превучени изолацијом, а стоје под напоном према земљи, морају у подручју, где се могу дотаћи, бити заштићени од случајног додира. Та заштита може бити изведена и у облику покривача, заштитне мреже или слично, и мора бити добро причвршћена и механички отпорна. Заштите водова на дохвату руке морају се завршавати унутар машина и апарата.

Лак, емајл и слични материјал, као превлака делова који су под напоном, не може служити као заштита од додира.

Металне заштите електричних инсталација, постројења и уређаја морају бити уземљене.

У непосредној близини наведених електричних инсталација, постројења и уређаја, а на подесним и видљивим местима, морају се наместити табле и натписи који упозоравају на опасност од електричне струје.

Заштита од превисоког додирног напона

Члан 6

Додирни напон настаје ако додиру приступачни метални делови, услед оштећења појединих делова електричних уређаја или услед других неправилности, добију напон према земљи.

Помоћна средства за заштиту од превисоког додирног напона, код делова уређаја који нису редовно под напоном, морају се употребљавати код електричних инсталација свуда где постоји могућност повећане опасности, као на пример у просторијама где је прелазни отпор човечјег тела према земљи услед влаге, топлоте, хемиских утицаја и других узрока нарочито умањен, а исто тако код свих електричних инсталација са напоном већим од 220 V према земљи.

Заштитне мере су следеће:

1) Изолирање водљивих делова, који се могу додирнути, превлаком од изолационог материјала (на пр. ручице прекидача, склопки и сл.) у циљу да се спречи директан додир са водљивим деловима или постављање изолационе подлоге (изолациони простирач, изолациони зидови и сл.), да би се спречио прелаз струје са водљивих делова уређаја кроз човечје тело у земљу.

2) Уземљење водљивих делова електричног уређаја помоћу посебног проводника за уземљење.

Отпор проводника за уземљење и прелазни отпор према земљи треба да је по могућности што мањи (највише до 20 ома).

Цеви водоводне мреже, централног грејања и гасних инсталација, не смеју се употребљавати за уземљење.

Уземљење треба извести на свим оним деловима електричних уређаја који могу доћи под напон, а изложени су додиру. Код направа и мотора морају за ту сврху бити предвиђена нарочита прикључна места

(завртањ са навртком, утикачки уређаји са заштитним контактом и сл.)

Голи бакарни проводник за уземљење мора имати пресек једнак барем половини пресека фазног проводника, а не мора бити ни у ком случају већи од 50 мм². Ако је проводник за уземљење положен у радним просторијама незаштићено, његов пресек не сме бити мањи од 4 мм², а ако је положен заштићено у цевима, не сме имати пресек мањи од 1,5 мм² Голи бакарни проводник за уземљење, положен изван радних просторија, не сме имати пресек мањи од 16 мм².

Код употребе проводника за уземљење од других метала, њихови пресеци треба да су тако одабрани, да механичка чврстоћа и отпор прозодника одговара односним пресецима за проводнике од бакра.

3) Ситни напон до 42 V (у влажним просторијама, котловницама итд). Инсталација ситног напона не сме бити у водљивој вези са инсталацијом напона већег од 42 V.

4) Заштитна веза тј. уграђивање заштитних аутоматских прекидача, који аутоматски прекидају везу оштећеног дела инсталације са извором струје, чим се појави превисоки додирни напон.

Голи проводници

Члан 7

Голи неуземљени проводници могу се поставити само на добрим изолационим телима и морају бити тако постављени, да су међусобно, од зграда, гвоздених конструкција и сл. довољно удаљени. У сваком случају голи проводници морају бити удаљени од зидова или делова зграде најмање за 5 см.

Изоловани спроводници у зградама

Члан 8

Стално положени изоловани проводници морају по свом положају или помоћу посебних покривача бити заштићени од механичких повреда. Таква се заштита постиже полагањем изолованих проводника у цеви испод или изнад малтера.

Ваздушни (слободни) водови

Члан 9

Ваздушни (слободни) водови морају бити тако постављени, да се не могу дохватити без помоћних средстава. Висина ваздушних водова на њиховој најнижој тачки мора бити најмање 5 м изнад земље, а ако испод њих пролазе возила, ова висина мора износити најмање 6 м. На местима која су приступачна људима без нарочитих помоћних средстава (балкони, прозори, кровови итд.) ваздушни водови морају бити удаљени од ових најмање 2,5 м по висини, а у страну најмање 1,25 м Стални прилази за редовно чишћење димњака и других направа на крововима важе као места која су приступачна без нарочитих помоћних средстава.

Члан 10

Дрвеће у близини ваздушних водова мора бити увек окресано тако, да ни у случају најјачег ветра гране не могу доћи у додир са ваздушним водом. Најмање одстојање грана од вода мора износити 1,25 м.

Инсталациони прибор и апарати

Члан 11

Сви делови апарата и прибора, који су под напоном, морају бити заштићени од случајног додира и тако смештени, да се приликом њихове правилне употребе спрече озледе лица од прелаза струје, од варница или истопљеног материјала. Поред тога они морају бити тако димензионирани, да се не загревају до температуре опасне за погон или околину.

Апарати, прибор и заштитни покривачи треба да су отпорни у механичком и топлотном погледу и да су тако израђени, да је могућ увоз изолованог проводника.

Ако испод покривача може да настане електрични лук, онда покривач мора бити израђен од несагоривог материјала.

Прекидачи

Члан 12

Сви прекидачи који служе за прекидање струје морају бити тако израђени и тако постављени, да се при правилном отварању под нормалном погонском струјом не ствара стални електрични лук. Прекидачи морају бити израђени за напон од најмање 250 V и за ону струју коју треба да прекидају.

Полужни прекидачи

Члан 13

Полужни прекидачи морају се тако постављати, да се не могу сами од себе укључити нити искључити услед властите тежине ножева. Код полужних прекидача и вишеполних прекидача у кутијама положај укључивања и искључивања мора бити означен. Полужне прекидаче треба тако поставити да у искљученом положају ножеви нису под напоном. Заштитни поклопци полужних прекидача морају бити од несагоривог материјала и не смеју имати отворених прореза

Осовине и ручице прекидача не смеју бити под напоном. Неутрални проводник, као и погонски уземљени проводници, не смеју се уопште искључивати, или ако се искључују, то мора бити истовремено са осталим проводницима којима припадају.

Утикачке кутије

Члан 14

Контакти утикачких кутија не смеју бити приступачни непосредном додиру. Виљушке утикача за ситне напоне морају бити тако израђене, да се не могу поставити у утикачке кутије израђене за веће напоне.

Осигурачи

Члан 15

Топљиви осигурачи и аутоматске склопке морају бити тако димензионирани или удешени, да се водови које они заштићују не могу опасно загревати. Ови апарати морају бити тако уређени или постављени, да не прети никаква опасност од евентуално насталог електричног лука.

Употреба оштећених, крпљених или премештених осигурача је забрањена.

Поред сваког осигурача биће намештена ознака којем струјном кругу осигурач припада.

Осигурачи се морају поставити на местима, која су лако приступачна стручном особљу.

Пуштачи и отпорници

Члан 16

Делови пуштача и отпорника који проводе струју, морају бити заштићени поклопцима од несагоривог материјала. Поклопци не смеју имати никаквих отвора ни прореза који би омогућили непосредан додир

делова под напоном. Осовина механизма за ручни погон не сме бити под напоном

Грла за сијалице

Члан 17

Конструкција грла за сијалице мора бити таква, да су делови сијалица који воде струју заштићени од случајног додира приликом уметања и скидања сијалица.

Грла за сијалице, која су постављена на дохвату руке, морају бити од изолационог материјала.

Стално уграђене светиљке

Члан 18

Светиљке за влажне и паром засићене просторије односно за просторије у којима се развијају гасови са хемиским деловањем разарања металних делова светиљке, као и светиљке постављене на слободном простору, морају бити изграђене тако, да се у њима не скупља вода, кондензат паре односно гасови. Поред тога морају бити израђене од таквог материјала који је отпоран против влаге односно хемиских утицаја.

Уводна места проводника морају бити тако изведена, да не могу настати оштећења изолације проводника нити самих проводника.

Преносне ручне светиљке

Члан 19

Тело и држак ручних светиљки морају бити израђени од таквог изолационог и механички отпорног материјала, који ће издржати сва оптерећења која могу настати приликом редовне употребе. Прикључна места проводника не смеју бити оптерећена на истезање Уводна места за проводнике морају бити тако изведена, да не могу настати оштећења изолације проводника, нити самих проводника и да пружају могућност употребе радионичког гајтана или сличних проводника.

Код ручних светиљки забрањена је употреба грла са прекидачем. Свака ручна светиљка мора имати заштитно стакло или мрежу или једно и друго, а према намени. Заштитна мрежа као и остали метални делови морају бити учвршћени на изолационом делу светиљке. Учвршћење мора бити тако, да се заштитна мрежа не може сама одрешити.

Члан 20

Ручне светиљке за влажне просторије и за рад у котловима и сличним уређајима морају бити заштићене заштитном мрежом и заштитним стаклом. Поред овога, ручне светиљке за рад у котловима или у сличним просторијама са добро водљивим деловима конструкција, смеју се употребљавати само са ситним напоном до 42 V, и то код наизменичне струје помоћу нарочито грађених трансформатора који се налазе изван котла, а код једносмислене струје помоћу акумулатора.

Преносне направе

Члан 21

Направе са малим моторима смеју се употребљавати само са радним напоном до 250 V према земљи.

Члан 22

Алат и направе са електромоторним погоном морају имати заштитне направе против превисоког додирног напона, без обзира у каквим се просторијама употребљавају.

Уколико на самом алату или направи нема прекидача, мора на дохвату лица које ради са таквим алатом, бити уређај за прекидање.

Члан 23

Као доводни проводници за преносне направе смеју се употребљавати само гумом изоловани проводници са заједничким оплетом или радионички гајтани.

За заштиту доводних проводника од прејаког савијања и оштећења морају се на направама поставити добро учвршћене уводнице од изолационог материјала.

Спој између прикључених проводника и саме преносне направе сме се извести само помоћу завртњева или помоћу виљушке у којем случају се утикачка кутија поставља на прикључни проводник, а виљушка на направу.

IV. — ПРОСТОРИЈЕ ЗА ЕЛЕКТРИЧНИ ПОГОН

Члан 24

Просторије за електрични погон су оне просторије, које служе за погон електричних машина и направа, а приступачне су по правилу само одређеном особљу за руковање тим машинама и направама. Приступ другим лицима у овакве просторије има се најстрожије забранити. Ову забрану треба истакнути и натписом на свим улазним вратима таквих просторија.

V. — ЗАТВОРЕНЕ ПРОСТОРИЈЕ ЗА ЕЛЕКТРИЧНИ ПОГОН

Члан 25

Затворене просторије за електрични погон су оне просторије, које су редовно закључане, а у које, по правилу, може ући само стручно особље. Приступ другим лицима у овакве просторије најстрожије је забрањен. Ову забрану треба истакнути и натписом над улазним вратима таквих просторија.

VI. — ВЛАЖНЕ, МОКРЕ И СЛИЧНЕ ПРОСТОРИЈЕ

Члан 26

У влажним, мокрим и сличним просторијама у којима је услед влаге, топлоте, хемиских и других утицаја отежано одржавање нормалне изолације, треба предвидети одговорајућу и нарочито добру изолацију, те повећати сигурност од случајног додира. Такве се просторије налазе на пример у купатилима, хемиским фабрикама, фабрикама цемента, бојадисаонама, фабрикама коже, гасарама, шећерана, млиновима, млекарницама, месарницама, перионицама рубља, гаражама, у пољопривредним погонима, стајама и сл.

За водове који воде у такве просторије мора постојати могућност ископчања у свим половима.

Осигураче, утикачке кутије и прекидаче треба, по могућности, сместити изван таквих просторија. Ако то није могуће, морају прекидачи у оваквим просторијама бити непромочиви и од изолационог материјала или са уклопном мотком Утикачке кутије морају бити од изолационог материјала и непромочиве, те морају имати заштитни контакт.

Као стално положени водови смеју се употребљавати само каблови или каблу слични проводници. Код слободно положених проводника треба предузети нарочите мере за заштиту од додира.

Као помични водови смеју се употребљавати само гуменоцевни водови.

За осветљење није допуштен напон већи од 250 V према земљи

Грла за сијалице морају бити од изолационог материјала са заштитом од додира за време наме-

штања и скидања сијалице У таквим просторијама забрањена су грла са прекидачем.

Светиљке морају бити непромочиве, заштићене јаким стакленим звоном, а ако постоји опасност од механичког оштећења, морају имати и заштитну мрежу.

У купатилима прекидачи морају бити постављени изван просторија купатила. У купатилима станова могу се изузетно употребљавати прекидачи са потезном узицом или уклопном мотком.

VII. — РАДИОНИЦЕ И СКЛАДИШТА У КОЈИМА ПОСТОЈИ ОПАСНОСТ ОД ПОЖАРА

Члан 27

Радионице и складишта у којима постоји опасност од пожара јесу такве просторије у којима се производе, прерађују или држе лако запаљиви материјал или у којима постоји могућност да се код редовног погона створе запаљиве смеше гасова, прашине, пара или влаканаца

Електричне машине, трансформатори и отпорници, као и прекидачи, осигурачи, утикачке кутије и слични апарати у којима редовно код погона настаје прекид струје или загревање, смеју се само онда и само такви употребљавати, ако је њиховом конструкцијом или другим мерама спречен приступ запаљивих материја оним деловима који могу проузроковати опасност пожара. У таквим просторијама могу се употребљавати мотори заштићене израде. Мотори са кратко спојеним ротором могу бити и отворене израде.

Отпорници, прекидачи, осигурачи, утикачке кутије и сличне направе морају бити преко свих делова снабдевени поклопцима без већих отвора.

Употребу утикачких кутија у просторијама са лако запаљивим материјалом треба избегавати, а уколико то није могуће, ограничити на најпотребнији број.

За преносне моторе који се употребљавају у оваквим просторијама важе такође ове одредбе, осим у случају да су са целим својим прибором уграђени у колица или слично, која се могу са свих страна затварати.

Сијалице које се налазе у близини лако запаљивог материјала морају бити снабдевене заштитним стаклом или направом која спречава додир са лако запаљивим материјалом.

Употреба голих водова није допуштена. Изоловани проводници морају бити положени у армираним цевима односно као каблови или каблу слични водови.

VIII — РАДИОНИЦЕ И СКЛАДИШТА У КОЈИМА ПОСТОЈИ ОПАСНОСТ ОД ЕКСПЛОЗИЈЕ

Члан 28

Радионице и складишта у којима постоји опасност од експлозије су такве просторије у којима се производе, прерађују или смештају експлозивне материје или у којима се према искуству сакупљају експлозивни гасови, паре, прашина или њихове смеше са ваздухом.

Електричне машине, трансформатори и отпорници, као и прекидачи, осигурачи, утикачке кутије и сличне направе у којима редовно код погона настаје прекид струје или загревање, смеју се употребљавати само ако су конструисане као сигурне против експлозије.

Стално положени водови смеју се полагати само у затвореним изолационим цевима са челичним оклопом без шава или као оловни каблови или каблу слични водови. На заштиту од механичког оштећења треба нарочито пазити.

За осветљење смеју се употребљавати само сијалице које морају бити заштићене заштитном мрежом и јаким заштитним стакленим звонима која непропусно затварају сијалицу

IX. — НАДЗОР И ОДРЖАВАЊЕ ЕЛЕКТРИЧНИХ ИНСТАЛАЦИЈА И УРЕЂАЈА

Члан 29

Електричне инсталације и уређаје треба одржавати у уредном стању. Недостатке и кварове треба одстранити у што краћем времену.

Недостатке и кварове који непосредно угрожавају живот и здравље запослених лица, или ако од њих прети опасност пожара, треба сместа одстранити односно инсталацију или уређај одмах искључити.

Члан 30

За гашење пожара на електричним постројењима треба држати у припреми на приступачном месту подесна средства за гашење На свим апаратима и средствима за гашење пожара на електричним постројењима мора бити видно обележено како и када се смеју употребити.

Члан 31

У просторијама за електрични погон и у затвореним просторијама за електрични погон морају се код напона преко 250 V према земљи на подесним местима, особито на улазима, наместити одговарајући натписи који упозоравају на опасност од електричних инсталација и уређаја.

Натписи се морају наместити тако да су читљиви, а морају се стално одржавати у исправном стању.

Натписи за упозорење не смеју се вешати на делове који служе за провођење струје.

Члан 32

Лица која су само повремено запослена у електричним погонима морају бити упозорена на све опасности које им приликом рада прете од електричних инсталација и уређаја.

Члан 33

Свако лице које примети било какав квар и недостатак на електричним уређајима и инсталацијама дужно је то одмах пријавити претпостављенима.

Члан 34

Забрањено је остављање одела, бицикла, монтажног материјала и сл. у расклопним уређајима и иза расклопница, као и у опасној близини делова електричних уређаја који су под напоном, а који нису заштићени од додира.

Члан 35

Акумулаторске просторије морају се за време набијања и кратко време иза набијања акумулатора добро проветравати. Отворени пламен и ужарена тела не смеју се уносити у акумулаторске просторије када се набијају акумулатори.

У акумулаторским просторијама забрањено је јести, пити и пушити.

Члан 36

Ако се поједини послови морају обављати на местима са којих се могу посредно или непосредно додирнути електричне инсталације и уређаји који су под напоном, такве инсталације и уређаје треба ископчати. Ако то није могуће, онда зону опасности

треба ограничити помоћу заклона, помочних зидова и сл. или треба делове који су под напоном заштитити од случајног додира изолирајућим покровима (на пр. гуменим покривачима).

Лица која раде у близини делова који су под напоном морају имати уз тело притегнуто одело и стајати на стабилним местима, а по потреби бити снабдевена гуменим чизмама, гуменим рукавицама и т. сл.

X. — ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37

Електричне инсталације, постројења и уређаји у радним просторијама и на радилиштима, који не одговарају одредбама овог правилника, имају се у што краћем времену, а најдаље за једну годину дана, поступно саобразити овим прописима.

Рокове за поступно испуњавање прописа овог правилника у већ постојећим радним просторијама и радилиштима одређиваће надлежни инспектори рада, водећи при том рачуна о објективним, материјалним и техничким могућностима.

Члан 38

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије".

Бр. 16481
17 новембра 1947 године
Београд

Министар рада,
Вицко Крстуловић, с. р.

798.

На основу члана 17 Закона о једнообразном рачуноводству, а на предлог Министра индустрије ФНРЈ и Министра рударства ФНРЈ, доносим

РЕШЕЊЕ

О ОСНОВНОМ РАСПОРЕДУ КОНТА (КОНТНОМ ПЛАНУ) ЗА РУДАРСТВО И ИНДУСТРИЈУ

1) Са 1 јануаром 1948 године престају важити сви досада објављени рачунски (контни) планови за поједине гране рударства и индустрије, уколико се односе на предузећа савезног и републиканског значаја.

2) Основни распоред конта, објављен је у посебном издању „Службеног листа Федеративне Народне Републике Југославије" и саставни је део овога решења.

3) Нови основни распоред конта за рударство и индустрију је обавезан за сва рударска и индустриска предузећа општедржавног и републиканског значаја, а примењиваће се почев од 1 јануара 1948 године.

IV бр. 52924
8 децембра 1947 године
Београд

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

Министар индустрије,
Борис Кидрич, с. р.
Министар рударства,
Бане Андрејев, с. р.

799.

На основу чл. 17 Закона о једнообразном рачуноводству, а у сагласности са Министром трговине и снабдевања ФНРЈ и Министром спољне трговине, доносим

РЕШЕЊЕ

О ОСНОВНОМ РАСПОРЕДУ КОНТА (КОНТНОМ ПЛАНУ) ЗА ТРГОВИНУ

1) Сва трговачка предузећа савезног и републиканског значаја која се баве прометом робе на домаћем и иностраном тржишту, обавезна су да са 1 јануаром 1948 године примењују Основни распоред конта (контни план) за трговину.

2) Са 1 јануаром 1948 године престају да важе за сва предузећа из тач 1 овог решења сви досада објављени рачунски (контни) планови за трговачка предузећа.

3) Државна трговачка предузећа локалног значаја, задружна и приватна, која се баве трговином, а која су досада водила једнообразно рачуноводство, обавезна су такође на примену Основног распреда конта са 1 јануаром 1948 године.

4) За локална државна привредна предузећа, задружна и приватна, која се баве трговином, а до сада нису водила једнообразно рачуноводство, прописаће начин вођења књига министарства трговине и снабдевања народних република у сагласности са министарствима комуналних послова или Главним задружним савезом, с тим да су сва таква предузећа дужна да обезбеде минимално оне показатеље, који су одређени на крају Упутства за Основни распоред конта за трговину.

5) Основни распоред конта (контни план) за трговину биће објављен у посебном издању „Службеног листа ФНРЈ."

VI бр. 53816
12 децембра 1947 године
Београд

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

Министар трговине и снабдевања,
др **Заим Шарац**, с. р.
Министар спољне трговине,
Мелентије Поповић, с. р.

РАТИФИКАЦИЈА УГОВОРА О МИРУ СА ИТАЛИЈОМ

Министарство иностраних послова Републике Француске својим писмом од 9 октобра 1947 године обавестило је Амбасаду Федеративне Народне Републике Југославије у Паризу да су на дан 15 септембра 1947 године положени ратификациони инструменти Уговора о миру са Италијом, закљученог и потписаног у Паризу 10 фебруара 1947 године, и то ратификациони инструменти Сједињених Америчких Држава, Француске, Уједињене Краљевине Велике Британије и Северне Ирске, као и Савеза Совјетских Социјалистичких Република.

Према томе, овај уговор, с обзиром на пропис његовог чл. 90, ступио је на снагу дана 15 септембра 1947 године.

Ратификациони инструмент Федеративне Народне Републике Југославије депонован је 4 септембра 1947 године, а ратификациони инструменти Италије,

Индије и Канаде депоновани су 15 септембра 1947 године.

Указ о ратификацији Уговора о миру са Италијом од стране Федеративне Народне Републике Југославије објављен је у „Службеном листу ФНРЈ" бр. 74 од 29 августа 1947 године.

Бр. 424781. — Из Министарства иностраних послова ФНРЈ, 3 децембра 1947 године

Министарство трговине и снабдевања ФНРЈ, по сравњењу са изворним текстом, установило је да су се у Упутству за спровођење Уредбе о принадлежностима службеника и намештеника у државним трговачким предузећима и њиховим продавницама, као и продавницама задруга, друштвених и масовних организација, објављеном у „Службеном листу ФНРЈ" бр. 102/47, поткрале ниже наведене грешке, те даје следећу

ИСПРАВКУ

УПУТСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ УРЕДБЕ О ПРИНАДЛЕЖНОСТИМА СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА У ДРЖАВНИМ ТРГОВАЧКИМ ПРЕДУЗЕЋИМА И ЊИХОВИМ ПРОДАВНИЦАМА, КАО И ПРОДАВНИЦАМА ЗАДРУГА, ДРУШТВЕНИХ И МАСОВНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

1) У тачци 3 — у ставу који почиње са: „Први пример" у деветом реду треба избрисати речи у загради: „(на пр. 70%)".

2) у тачци 6. — 1 (под к) и л) избрисати речи у загради: „(плански)".

У тачци 6. — под 15) у четвртом и петом реду уместо речи: „ст. 1 чл. 6 уредбе" треба ставити: „под 1) ове тачке".

3) У тачци 7. — под 3) у примеру формулу:

$$\frac{70\,000 \times 100}{(100 + 20{,}7)} = 579.95$$

избрисати и ставити:

$$\frac{70.000}{(100+20{,}7)} = 579{,}95$$

У тачци 7. — под 4) формулу:

$$\text{„}\frac{24\,390 \times 100}{200.000} = 1{,}2195\text{"}$$

избрисати и ставити:

$$\text{„}\frac{24.390 \times 100}{2{,}000\,000} = 1{,}2195\text{"}$$

У тачци 7. — под 4) дванаести став који почиње са: „Рачун ће бити следећи:" у четвртом реду уместо речи: „тач. 7 упутства" ставити: „тач. 6 упутства".

У тачци 7. — под 4) у тринаестом ставу који почиње са: „Административно-оперативни руководилац" у четвртом и седмом реду уместо речи: „тач. 7 упутства", ставити: „тач. 6 упутства"

У тачци 7. — под 4) у четрнаестом ставу на крају уместо речи: „рационирање" ставити: „рационализацију".

У тачци 7. — под 4) у последњем ставу испред: „1,766", додати: „За робу мање потрошње могао би се одредити коефицијент".

У тачци 7. — под 4) испод: „Други пример", у петом реду уместо: „тач. 7 упутства" ставити: „тач. 6 упутства", а уместо речи: „које" ставити: „који".

У истој тачци и истом ставу на крају (на страни 1418) уместо речи: „за артикал В) 0,50 × 12 000 = 5.500" ставити: „за артикал В) 0,50×11.000=5.500".

У тачци 7. — под 4) испод табеле за коректуру норми исправити формулу:

$$\text{„}24.390 : 3{,}350.000 = 0{,}7285\text{"} \text{ и ставити}$$

$$\text{„}24.390 : \frac{3{,}350.000}{100}\text{"}$$

У тачци 7. — под 5) у петнаестом реду уместо речи: „ону"" ставити: „ову".

У тачци 7. — под 6) у четвртом реду иза речи: „предајних" избрисати „и" и ставити запету.

У тачци 7. — под 7) између речи: „норми" и речи: „административно-оперативни" додати: „односно ниско одређених платних коефицијената".

У истој тачци и истом ставу испод: „Пример" у трећем реду уместо речи: „тач. 7" ставити „тач. 6".

У тачци 7. — под 11) у једанаестом реду место речи: „тач. 2" ставити: „тач. 6."

4) У тачци 10. — 1) после: „Пример" у другом ставу осми и девети ред уместо речи: „оперативно-административног" ставити: „административно-оперативног".

5) У тачци 11. — под 1) у четвртом реду уместо речи: „његове" ставити: „њихове".

6) У тач. 12. — под 3), уместо речи: „плате" ставити „плата".

7) У тачци 13. — под 5) у четвртом реду уместо речи: „пословође и руководиоце" ставити: „пословођа и руководиоца".

У тачци 13. — под 6) на крају уместо: „(тач. 7 упутства)" ставити: „(тач. 5 под 1) упутства)".

Бр. 31778. — Из Министарства трговине и снабдевања ФНРЈ, 3 децембра 1947 године.

Претседништво Владе ФНРЈ, по сравњењу са изворним текстом, установило је да се у тексту Уредбе о лучким накнадама, објављеној у „Службеном листу ФНРЈ" бр. 100/47, поткрала ниже наведена грешка, те даје следећу

ИСПРАВКУ

УРЕДБЕ О ЛУЧКИМ НАКНАДАМА

У чл. 10, став 1, у другом реду, уместо речи: „претходним чланом" треба ставити: „чланом 8", а у претпоследњем реду уместо речи: „претходног члана" треба ставити: „члана 8".

Бр. IV 6675. — Из Претседништва Владе ФНРЈ, 1 децембра 1947 године.

Министарство финансија ФНРЈ, по сравњењу са изворним текстом, установило је да се у Наредби о исплати рачуна задругама и приватним предузећима за испоручену робу и извршене услуге, објављеној у „Службеном листу ФНРЈ" бр. 100/47, поткрала ниже наведена грешка, те даје следећу

ИСПРАВКУ

НАРЕДБЕ О ИСПЛАТИ РАЧУНА ЗАДРУГАМА И ПРИВАТНИМ ПРЕДУЗЕЋИМА ЗА ИСПОРУЧЕНУ РОБУ И ИЗВРШЕНЕ УСЛУГЕ

Из наслова Наредбе брише се реч „задругама", тако да наслов наредбе гласи: „Наредба о исплати рачуна приватним предузећима за испоручену робу и извршене услуге".

Бр. 52620 — Из Министарства финансија ФНРЈ, 5 децембра 1947 године.

ОДЛИКОВАЊА

ПРЕЗИДИЈУМ

Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

На основу члана 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Врховног команданта оружаних снага ФНРЈ

решио је:

да се за умешност у командовању, осведочени рад на остварењу братства и јединства наших народа и нарочите заслуге за народ стечене у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:

мајор Црногорац Н. Илија;

капетани: Адамовић П. Божидар, Јовашевић С. Станоје, Личан А. Јосип, Максимовић Н. Стево, Палексица Ђ. Никола, Павичевић П. Јован, Петровић В. Милан, Ракочевић Л. Марко, Садиковић Д. Хасиб, Сулимнац М. Урош и Вукановић М. Босиљка,

поручници: Алимпијевић Ђ. Ђорђе, Бастајић Ђ. Миле, Бојовић Б. Саво, Чамџић Ј. Рифат, Јакочевић Ш. Богдан, Јелисица С. Ђура, Карловић Ј. Јосип, Кужета М. Лазар, Мартиновић Н. Реда, Обрадовић Т. Раде, Перовић Ј. Миладин, Радуљ Д. Драгољуб, Ситнић О. Мухарем, Смиљанић В. Будо, Стојковић М. Предраг, Стојковић С. Драган, Суботин Г. Ђорђе, Томић А. Никола, Трајковски А. Ђоко, Трнин Р. Никола, Видуриновић Ј. Ђуро, Заимовић С. Салих, Зрнић А. Живко и Жупањац М. Јозо;

потпоручник Бакић П. Марко.

ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА II РЕДА:

потпуковник Турковић В. Вуко;

мајори: Црногорац Н. Илија, Калајџијевски З. Лазо, Мирјачић В. Вељко, Мишуровић Г. Алекса, Окиљевић Ј. Миленко, Пејовски Ф. Никола, Петровић Р. Коста, Пралица О. Триво, Радошевић Ђ. Никола, Скендер Б. Славко, Шарески М. Тихомир, Шкундрић Ђ. Драгољуб, Танкосић Д. Милан и Зоговић Ђ. Здравко;

капетани: Бањац М. Урош, Богичевић М. Миленко, Богичевић М. Миро, Бошковић Ј. Андрија, Царевић П. Стеван, Јауковић Р. Батрић, Јокић С. Радомир, Јосифовски Ц. Аспарух, Јовашевић С. Станоје, Касаловић С. Стојан, Кукић С. Радован, Личан А. Јосип, Миливојевић Милан, Никаљевић Ђ. Мило, Поповић А. Јозо, Радић С. Илија, Ракочевић Л. Марко, Рашета Н. Миладин, Садиковић Д. Хасиб, Смиљанић Р. Андрија, Собочан В. Мијо, Станојловић Ј. Митар, Стругар А. Блажо, Тасић Б. Милорад, Трпевски Н. Дилко, Војичић М. Ћетко, Вукомирић Љ. Божидар и Вуликић Р. Војислав;

поручници: Бастајић Ђ. Миле, Бољат Ш. Иван, Булатовић М. Јасма, Бутала С. Матија, Чамџић Ј. Рифат, Чекић В. Павле, Ђуран П. Јован, Јаковски И. Лука, Крчмара Л. Миленка, Лешковић Г. Милорад, Максимовић Б. Часлав, Манић Т. Жика, Мартиновић И. Љубомир, Мркаљ Ђ. Владо, Обрадовић Т. Раде, Паровић Ј. Миладин, Петковски С. Коле, Петровић И. Никола, Пезић В. Ђуро, Пилиповић Д. Бранко, Прелиц А. Вукоман, Радак Н. Иван, Рончевић К. Нико, Рунић В. Сима, Ситнић О. Мухарем, Смиљанић В. Будо, Стојановски Б. Јордан, Угриновски М. Круме, Века М. Илија, Видуриновић Ј. Ђуро, Заиновић С. Салих и Зупањац М. Јозо;

потпоручници: Бјелић М. Никола, Чађо С. Вукашин, Циранић П. Зорка, Јерковић П. Милош, Кадијевић М. Љубо, Кокић Ј. Иван, Марковић Ј. Добривој, Мели Ђ. Анђел, Росић Ј. Борислав, Ставревски В. Јонче, Велимир И. Војин и Вуковић Т. Владо.

ОРДЕНОМ ПАРТИЗАНСКЕ ЗВЕЗДЕ III РЕДА:

мајори: Лазаревић Р. Радивој, Михаиловски П. Коле и Стефановић С. Данило;

капетани: Адамовић П. Божидар, Баковић А. Иво, Башкот П. Лазар, Богичевић М. Миро, Бомбић Ф. Франц, Булат Н. Марко, Царевић П. Стеван, Цвијановић С. Момчило, Јовановић Љ. Ранко, Крушкић М. Јован, Лаушевић С. Боривој, Лазић Т. Божидар, Ловић Р. Владо, Максимовић Н. Стево, Марковић М. Обрен, Маровић Т. Иво, Мартинчић М. Никола, Милојевић Милан, Митевски Р. Ђорђе, Митровић М. Милан, Николић М. Ђорђе, Палексица Ђ. Никола, Панца Ј. Душан, Павичевић П. Јован, Павловић К. Михајло, Перишић М. Ђорђе, Петровић В. Милан, Петровић Д. Светислав, Плавшић Ј. Момчило, Поповић А. Јозо, Продановић И. Ђока, Ракојевић М. Миладин, Ранитовић С. Љубо, Рашета Н. Милан, Рубешина Ј. Илија, Стојановић М. Владо, Шћепановић М. Драгутин, Шћепановић Ђ. Крсто, Шулманац М. Урош, Вукановић М. Босиљка, Вуликић Р. Војислав и Богдановић С. Душан;

поручници: Бојовић Б. Саво, Бутала С. Матија, Јанковић Ф. Иван, Јелисица С. Ђуро, Јовановић И. Комнен, Јовановић А. Никола, Карановић С. Мирко, Карловић Ј. Јосип, Кочински К. Димко, Кужета М. Лав, Лезендић Ј. Јово, Љешковић Г. Милорад, Марковић О. Никола, Мартиновић Н. Реда, Миљковић С. Милан, Миљуш П. Душан, Недић М. Драгомир, Нерловић Н. Ратко, Песикан Б. Жарко, Прашчевић С. Страшимир, Радовановић П. Јеврем, Радуљ Д. Драгољуб, Ристић Ц. Чедомир, Славица И. Јосо, Станковић Ћ. Јанко, Стешевић М. Драго, Стојковић М. Предраг, Суботин Г. Ђорђе, Свилар В. Илија, Тасић С. Петар, Трајковски А. Ђоко и Зрнић А. Живко.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

мајор Живковић М. Чедомир;

капетан Бачић С. Момир;

поручници: Ајдук Данице Јосип, Алексић П. Благоје, Алексић Н. Александар, Ангелина Т. Димитрије, Ангеловски С. Војислав, Аничић С. Богољуб, Апашанска М. Тамара, Арсић Л. Богољуб, Атанасовски Т. Стојмен, Бајшански В. Јован, Бајтовски Ј. Илија, Бањац М. Васа, Благојевић С. Радојица, Богојевски Г. Душан, Бојовић Д. Милош, Божић П. Миленко, Брица М. Мухарем, Булатовић М. Милан, Булатовић В. Радомир, Булајић Ј. Милорад, Крањчец Д. Јосип, Марковић Т. Владо, Вучетић М. Јован и Буљевић М. Стеван;

заставници: Ахметовић С. Шабан, Алексић М. Драган, Алексић П. Драгослав, Алексић М. Ђорђе, Алексић М. Слободан, Алексић П. Зарија, Аликовски С. Кемал, Алубић М. Ђорђе, Амиџић М. Владо, Андрејевски А. Илија, Андрејевски Д. Владимир, Анђелковић Ђ. Споменка, Антић С. Борислав, Атанасовски П. Миле, Аврамовић Ђ. Стево, Баљошевић М. Божидар, Баровић Д. Љубица, Басара М. Марко, Башић К. Димитрије, Благојевић В. Милорад, Богдановић Љ. Раде, Босковски Т. Панче, Божиновски Н. Блажо, Брадиловић В. Живорад, Брајовић М. Момчило, Брајић Д. Иво, Бубић М. Јозо, Булајић М. Живојин, Цвијић С. Стојадин, Цокић Ж. Слободан, Црногорчевић П. Миодраг, Цветковски Б. Георги, Чакаровски М. Никола, Черкез Д. Љубомир, Чудовски Д. Славе, Ћулафић М. Милица, Дамјановић Б. Миливој, Деретић О. Драгољуб, Десница М. Илија, Деспотовић Г. Љубиша, Деврња В. Богољуб, Димитријевић К. Часлав, Димитријевић Ј. Радић, Димитријевић Б. Светолик, Димитријевић А. Владо, Димитровски Б. Борис, Димовски П. Драган, Добрњац Ј. Чедомир, Драговић М. Бранислав, Драгумило Ђ. Ра-

домир, Дуковски Д. Милчо, Ђерић Ј. Обрена, Ђокић Д. Љубомир, Ђокић Ј. Љубомир, Ђорђевић Ј. Никола, Ђорђевић М. Радомир, Ђорђијевски Д. Томо, Ђорић В. Божидар, Ђоршевски К. Андрија, Ђурановић Ј. Перса, Ђуровски Г. Божин, Филиповић М. Бранко, Филиповић П. Драгослав, Филиповић Д. Радивоје, Финдерле А. Бранко, Фистрић М. Миливој, Гаразов Н. Тодор, Георгијевски Т. Димче, Георгијевски П. Методије, Гиневски Ј. Бранко, Глишић Ж. Милан, Гмизић Л. Владислав, Гогић М. Борислав, Грбић М. Милан, Грковић Т. Светозар, Гуњевски Т. Киро, Ибрисбеговић Х. Хусејин Игрутиновић М. Владета, Илић Т. Божидар, Илић Ј. Драгић, Исајловски Г. Манасије, Ивановић Л. Милош, Ивановић М. Мирко, Ивановски Т. Блажо, Ивановски Ј. Никола, Јанажијевски С. Благоје, Јаневски Ј. Атанас, Јанковић М. Милош, Јанковић Д. Мирко, Јанковић Д. Момир, Јанковски Ј. Ристо, Јефтић Д. Миодраг, Јеловац Ђ. Никола, Јорданов Т. Трајко, Јосиповић А. Радмило, Јовановић И. Драгољуб, Јовановић Д. Ђорђе, Јовановић А. Миладин, Јовановић С. Ненад, Јовановски С. Ванђел, Јовић В. Тихослав, Јурин Б. Мојмир, Караманолевски Д. Петар, Карапфиловски Ј. Александар, Каровски И. Александар, Каровски И. Ђорђе, Коцевски П. Атанас, Колевски Д. Васиљ, Коминовски С. Ангел, Коневски А. Кона, Константиновски К. Георги, Костадиновски Р. Димче, Костадиновски П. Трајан, Ковачевић И. Србислав, Краљевић П. Василије, Крњешевац С. Сава, Крстевски Т. Тодор, Крстић В. Милан, Крстић С. Никодије, Крстић М. Тихомир, Крстовски Т. Душан, Крупеж М. Жарко, Лалошевић С. Драго, Лахтовски М. Милчо, Лазић А. Милољуб, Лепојевић П. Бора, Лугоња Л. Марко, Лукачев Н. Владислав, Мадић Т. Данило, Маговчевић К. Гојко, Малиновски Т. Петар, Манојловић П. Јован, Марковић Ж. Михајло, Марковић М. Милутин, Марковић М. Миленко, Марковски Ц. Илија, Марковски А. Санде, Маслаковић М. Владимир, Масловарић В. Милан, Машић Д. Ранко, Мицевски Ј. Благоја, Михајловић М. Дојчин, Михајловић П. Ђорђе, Михајловић Р. Средоја, Михајловски Т. Александар, Миклуш И. Милан, Милчић В. Никола, Милетић Д. Радован, Милидраговић Н. Илија, Милошевић Р. Михајло, Милошевић Д. Павле, Миловановић Р. Благоје, Миловановић Р. Славко, Милунов Ј. Марко, Милуновић М. Божидар, Милутиновић Б. Лазар, Миленовић С. Душан, Миљковић Д. Милорад, Миљковић Д. Живојин, Миневски С. Миладин, Минић Ј. Србољуб, Миомановић М. Љубо, Мирчевски Б. Живко, Митевски К. Крсто, Митић Д. Милан, Митровски М. Софронија, Младеновски Ђ. Љубомир, Млинарић А. Стјепан, Мрдаковић Н Драгомир, Мреновић Т. Васо, Никијевски Ђ. Димитрије, Настасовић А. Младен, Настевски Б. Петар, Наумовски А. Никола, Недељковић В. Милан, Недељковић Б. Никола, Николић М. Александар, Николић М. Бранислав, Николић В. Будимир, Николић С. Дмитар, Николић Ј. Драго, Никушевски П. Тодор, Нишанчиски Т. Јован, Новковски М. Слободан, Нуновски А. Илија, Олић М. Јосип, Пандуровић Т. Ристо, Панић В. Чедомир, Павићевић М. Милован, Перица М. Душан, Пешић В. Миодраг, Пешић В. Живорад, Петковић Ј. Андреја, Петровић В. Душан, Петровић Д. Ђура, Петровић Ј. Љубомир, Петровић С. Миленко, Петровић Ђ. Славољуб, Петровски М. Крсто, Петровски Л. Живко, Попара Ђ. Фадија, Поповић О. Благоје, Поповић Д. Милутин, Поповић С. Слободан, Раденовић Б. Радивоје, Радојчић Р. Александар, Радојевић А. Рајко, Радоњић Г. Звонимир, Радованчев Д. Добривоје, Радуновић М. Драгољуб, Радуновић Р. Милутин, Рафалофски Ј. Китан, Рафајлофски Ј. Никола, Рајчевић М. Вукосав, Рајковић А. Стојанче, Ранчић П. Владимир, Раљевић М. Костандин, Ранковић О. Јеврем, Ристић В. Боривоје, Ристић С. Спира, Ристомановски М. Ристо, Ристовски Р. Александар, Ристовски Г. Јане, Симовић Д. Момир, Секулић Ђ. Владимир, Георгијев С. Коњо, Спасојевић Д. Милан, Станичков Н. Гојко, Станисављевић С. Векослав, Станковић Ђ. Станко, Станојевић У. Боривоје, Сташић В. Ратомир, Стефановић Ј. Драгиша, Стефановски Д. Томо, Стевановић Н. Петронија, Стевчевски К. Блажо, Стевовић А. Милутин, Стикић И. Бошко, Стојанчић Ч. Димитрије, Стојановић М. Бранко, Стојановић Д. Милорад, Стојановић А. Саво, Стојановски С. Ђорђе, Стојановски Н. Живко, Стојчевски М. Трајко, Стошић П. Војислав, Шаулић В. Мићо, Шошкић М. Ирина, Шпадиер Д. Борислав, Шумански Р. Славко, Табаковић О. Авда, Тасић Р. Ђорђе, Тасић Ч. Видан, Таузовић Ј. Мирко, Терзић Ј. Божидар, Тодоровић Ј. Богдан, Тодоровски Ј. Јордан, Тодоровски З. Васко, Тошић Н. Јован, Трајковски К. Живко, Трифуновић Љ. Емил, Трошановски М. Филип, Трпковски К. Трпко, Утјешановић Д. Витомир, Важић П. Стојан, Величковић Р. Душан, Витановски К. Петар, Воиновић М. Душан, Врбица М. Љубомир, Вујичић М. Богдан, Вујичић М. Вукашин, Вукадиновић Љ. Милорад, Вукобратовић М. Коста, Вуксановић Р. Марко, Вулановић Р. Иван, Зафировић А. Доброслав, Зајковски Н. Јордан, Здравковић П. Драгутин, Здравковић Д. Јордан, Зиндовић Ј. Радивој, Златановић В. Мирко, Жакула Д. Ђуро, Живковић Д. Александар, Живковић Ж. Ђорђе, Живојиновић Ч. Стојан и Жубринић С. Иван;

Бабунски М. Вера, Брдар М. Илија, Иванов Т. Кристина, Јанковић А. Јелисавета, Јовичић С. Тома, Кадић С. Мехмед, Карапанџић Л Добривоје, Манојлић Ј. Пантелија, Мартиновски Д. Михајло, Мичић Н. Мара, Миливојевић Н. Љубисав, Патрлогић М. Илија, Петковић М. Надежда, Слепчевић З. Миодраг и Станковић Д. Стојадин.

Бр. 438
28 јула 1947 године
Београд

Секретар,
М. Перуничић, с. р

Претседник,
др **И. Рибар**, с. р.

ПРЕЗИДИЈУМ

Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

на основу члана 2 става 2 Закона о орденима и медаљама, а на предлог Врховног команданта оружаних снага ФНРЈ

решио је

да се за показану храброст, умешност у командовању, осведочени рад на остварењу братства и јединства међу нашим народима и за нарочите заслуге за народ стечене у току народноослободилачке борбе одликују

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД II РЕДА:

капетани: Бранковић П. Бранко, Буђан М. Драго, Егић М. Никола, Јеличанин А. Дане, Кордулуп С. Милан, Кокљаш М. Ђура, Његовановић Ј. Драган, Овука Т. Ђуро и Сремачки С. Вељко;

поручници: Алексић Ђ Обрад, Богдановић Ц. Ђоко, Босанац С. Стево, Бугарски М. Марко, Десанчић Ј. Мирко, Димитријевић Д. Чедомир, Гаковић Н. Лазар, Грбовић Р. Милутин, Грубор Н. Никола, Јандријевић Ф. Миливоје, Јовановић С. Љубан, Катић С. Милош, Корица В. Србислав, Марић С. Владо, Марковић Д. Урош, Матељан П. Младен, Медић С. Гојко, Михајловић Ж. Јован, Миросављевић П. Раде, Новаковић Г. Стеван, Њежић П. Петар, Пећанац Ђ. Мића, Малешевић Ј. Владо, Питлик К. Мирко, Ракић М. Момир, Разнатовић В. Перо, Рестовић М. Мато, Станић М. Коста, Тодоровић Г. Секула и Велебит С. Самојло;

потпоручници: Антонић С. Симо, Бричевић М. Филип, Деспица Ј. Душан, Димић М. Душан, Дрем-

петић Ј. Петар, Гарић С. Милорад, Гудурић И. Лазар, Каралић М. Ратко, Радивојша Д. Бранко, Рајаковац С. Миодраг, Ранисављевић Љ Жарко, Станичић С. Божо, Шкорић С. Душан и Витасовић Р. Мирослав;

заставници: Ждерић А. Миленко, Богданов Л. Лазар, Ђуличић И. Марин, Дујић Б. Иво, Летић М. Милан и Лучић Б Јосип;

Белановић Ђ. Анђелија.

ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА II РЕДА:

мајор Отковић С. Никола;

капетани: Бућан М. Драго, Цокарић Ј. Љубо, Дрљача Ј Коста, Милеусић Ј. Војислав, Ненадовић С. Петар, Огњанац П Угљеша и Радовић Н Бошко;

поручници: Алексић Ђ. Обрад, Кнежевић М. Никица, Козловић Т Милан, Марић С. Владо, Марковић Д Урош, Матељан П. Младен, Вашалић Н. Обрад и Вуњак И. Душан;

п.поручници: Корица М. Јанко, Маливук Н Јован, Пезо М Јосип Радун Д Миле, Станчић С. Божо и Шћепановић М Милован;

заставник Кукољ С Милош.

ОРДЕНОМ ПАРТИЗАНСКЕ ЗВЕЗДЕ III РЕДА:

капетани: Бабић М. Лазар, Голуб М. Ђуро, Јовичић Ж. Милан, Каленић С. Илија, Кривошија С. Милош, Кркљаш М Ђуро, Матић Ј. Ђуро, Матић Ј. Марко, Његовановић Ј. Драган, Рунић Б. Богдан, Сунко И. Јосип и Вукман И. Анте;

поручници: Десанчић Ј Мирко, Димитријевић И. Бранко, Гајић Р. Ђуро, Грубор Н. Никола, Иванић Ђ. Дмитар, Малешевић Ј. Владо, Милетић Ј. Марјан, Милорад М Бранко, Орозовић П. Петар, Радевенић П. Анто, Ракић М. Момир и Судар С. Гајо;

потпоручник Корица М. Јанко;

заставник Бритвић А. Јосип.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОД III РЕДА:

капетани: Баталовић Ч. Тодор, Југовић М. Петар, Мамутовић Ф. Љубиша, Мујкић Р. Шефкет, Радошевић С. Марко, Сафтић А. Андрија и Вуковић Ђ. Мијо;

поручници: Бенковић И. Јурај, Бошковић С. Лазар, Божић Г. Владо, Панановић А. Џемал, Ерцег Ј. Мате, Касић Л. Миливој, Коњевић Ж. Добривој, Ковачевић Р. Стеван, Лазовић Т. Вељко Милашиновић Л. Миодраг, Најић Ј. Никола, Пејиновић Ђ. Владо, Пејиновић М Душан, Пезић В. Иван, Поповчић С. Јосип, Поповић М. Јанко, Рабреновић П. Бошко, Радоњић Ђ Јован, Шупе С Јосип, Васиљевић А. Радмила, Згоњан С. Васо и Жоња Ј. Петар;

потпоручници: Биочић Л Миљенко, Ћирић М. Петар, Ћук М. Милан, Делић А. Јосип, Ђурић Д. Боро, Франолић П Никола, Гркинић С. Живан, Јелчић С. Милан, Јовановић М. Милан, Јуричић И. Милан, Капковић С Салих, Кодин А. Иван, Кракановић Ј. Милан [illegible] М. Јуре, Миливојевић М. Радожан, Милуновић М. Бошко, Павковић Бранко, Перић И. Рато, Перишић Ј. Мате, Подолски Л Томо, Поша М. Лука, Прадал Д. Виктор, Раилић П. Петар, Ракић Л Ђорђе, Савић М. Петар, Собљевски И. Михајло, Спасојевић И Павле, Сушак А. Мирко, Тадић Ђ. Младен и Зонић С. Селим;

заставници: Бабић М. Анте, Бабић А. Мијо, Барац М. Иван, Бего И. Јосип, Бошњак С. Бранко, Божић М. Ђуро, Божић Ф. Мијо, Бритвић А. Јосип, Брзица Ј Блажо, Будишић Д. Бранко, Бугељ Ф. Иван, Букинац В. Ненад, Царевић Ж. Петар, Дакић Н. Владо, Дучић Д. Јанко, Ђиковић И. Винко, Грбатинић С. Србислав, Грубер К. Емил, Грујић Ј. Драго, Грујић Ј. Пајо, Хубер В. Чедомир, Катић Ј. Лука, Китановић П. Димитрије, Коленко П. Антон, Кротић В. Светислав, Кузмичић Н. Никола, Лазаревић Ж. Милош, Лескор И. Љубо, Лолић М Кајо, Лончаревић В. Ђорђе, Малбаша С. Радосав, Маленица П. Марко, Малетић Р. Ђорђе, Миланков Б. Цвета, Милановић А. Бранко, Милутиновић П. Димитрије, Милутиновић С. Милован, Миодраговић Ж. Миодраг, Пандол Ј. Иван, Пандуровић Д. Милорад, Павловић И. Душан, Павловић Л. Петар, Плашћак Ј Јосип, Попов С. Лазар, Радин Н. Живојин, Радуловић С. Лука, Рајачић Ђ. Божо, Роје Ј. Ненад, Спасојевић М. Лазар, Сресен А Никола, Стојковић Т. Теодор, Шегвић А. Јово, Шушертшић Ј. Мирко, Тот И. Иван, Варговић И. Иван, Влајковић И. Немања, Знаор А. Мате, Жежељ Ј. Саво и Мишковић М. Катица.

Бр. 444
28 јула 1947 године
Београд

Секретар, **М. Перуничић**, с. р.

Претседник, др **И. Рибар**, с. р.

ЗАПИСНИК

III РЕДОВНОГ САСТАНКА ЧЕТВРТОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА САВЕЗНОГ ВЕЋА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ОДРЖАНОГ 26 НОВЕМБРА 1947 ГОДИНЕ У БЕОГРАДУ

Претседавао Претседник Владимир Симић.

Секретар Воја Лековић.

Претседник Владимир Симић отвара III редован састанак у 17,25 часова.

Прочитани записник II редовног састанка Веће прима без примедбе

Саопштавају се законски предлози које је Веће народа у смислу члана 63 Устава упутило Савезном већу на решавање, пошто су коначно усвојени у Већу народа.

Претседник извештава, да је у смислу члана 26 Пословника, упоредио текстове примљених законских предлога са истим законским предлозима који су коначно усвојени у Савезном већу и да је установио да су текстови истоветни, па ставља овај свој извештај на гласање.

Пошто Веће једногласно усваја овај извештај претседник објављује да је тиме Народна скупштина примила Основни закон о односима родитеља и деце, Закон о личним именима. Закон о изменама и допунама Закона о орденима и медаљама ФНРЈ, Закон о изменама и допунама Закона о установљењу права на пензију и о пензионисању државних службеника, Закон о регулисању терета укњижених на непокретностима које су прешле у својину државе на основу Закона о аграрној реформи и колонизацији и Основног закона о поступању са експроприсаним и конфискованим шумским поседима, Закон о изменама и допунама члана 36 Закона о аграрној реформи и колонизацији, Закон о оверавању рукописа, потписа и преписа и Закон о кретању на граници, и да ће сви ови закони бити упућени Президијуму Народне скупштине ради проглашења.

Прелази се на прву тачку дневног реда: претрес Предлога закона о војним судовима.

Пошто је известилац др Макс Шнудерл прочитао и образложио извештај Законодавног одбора, говорио је Мирко Крџић „за" па Веће усваја једногласно у појединостима свих 28 чланова овога законског предлога по извештају одбора.

За овим Веће, гласајући дизањем руку усваја једногласно овај законски предлог у целини и претседник објављује, да ће исти бити упућен Већу народа на решавање, пошто је коначно усвојен у Савезном већу.

Прелази се на другу тачку дневног реда: претрес Предлога закона о изменама и допунама Закона о војној обавези држављана ФНРЈ.

Пошто је известилац Сулејман Филиповић прочитао и образложио извештај Законодавног одбора, Веће усваја једногласно у појединостима свих шест чланова овога законског предлога по извештају одбора.

Веће, гласајући дизањем руку, једногласно усваја у целини овај законски предлог и претседник објављује да ће исти бити упућен Већу народа на решавање пошто је коначно усвојен у Савезном већу.

Прелази се на трећу тачку дневног реда: претрес Предлога закона о изменама и допунама Закона о ратним војним инвалидима.

Известилац др Јерко Радмиловић прочитао је и образложио извештај Законодавног одбора, па Веће усваја у појединостима једногласно свих пет чланова овог законског предлога по предлогу и извештају одбора.

Гласајући дизањем руку, Веће усваја једногласно у целини овај законски предлог и претседник саопштава да ће исти бити упућен Већу народа на решавање, пошто је коначно усвојен у Савезном већу.

Прелази се на четврту тачку дневног реда: претрес Предлога закона о изменама и допунама Закона о мирнодопским војним инвалидима.

Пошто је известилац др Јерко Радмиловић прочитао и образложио извештај Законодавног одбора, Веће усваја једногласно у појединостима оба члана овог законског предлога по извештају одбора.

Гласајући дизањем руку, Веће једногласно усваја у целини овај законски предлог и претседник саопштава да ће га упутити Већу народа на решавање, пошто је коначно усвојен у Савезном већу.

Прелази се на пету тачку дневног реда: претрес Предлога закона о изменама и допунама Закона о држављанству.

Пошто је известилац Лајчо Јарамазовић прочитао извештај Законодавног одбора Веће једногласно усваја у појединостима сва три члана овога законског предлога по одборском извештају.

Гласајући дизањем руку, Веће једногласно усваја у целини овај законски предлог и претседник објављује да ће исти бити упућен Већу народа на решавање, пошто је у Савезном већу коначно усвојен.

Прелази се на шесту тачку дневног реда: претрес Предлога закона о држављанству лица на подручју припојеном Федеративној Народној Републици Југославији по Уговору о миру са Италијом.

Известилац Јоже Лампрет прочитао је и образложио извештај Законодавног одбора, па Веће усваја једногласно у појединостима свих шест чланова овога законског предлога по извештају одбора.

Гласајући дизањем руку, Веће усваја једногласно у целини овај законски предлог и претседник објављује, да ће исти бити упућен Већу народа на решавање, пошто је у Савезном већу коначно усвојен.

За овим претседник Владимир Симић са пристанком Већа, закључује седницу у 19,10 часова, а идућу заказује за четвртак, 27 новембра 1947 године, у 9 часова са дневним редом:

1) претрес Предлога општег закона о шумама;

2) претрес Предлога општег закона о лову;

3) претрес Предлога закона о државној арбитражи;

4) претрес Предлога закона о укидању става 3 члана 14 Закона о сузбијању недопуштене трговине, недопуштене шпекулације и привредне саботаже;

5) претрес Предлога закона о изменама и допунама Закона о таксама;

6) претрес Предлога закона о изменама и допунама Закона о пољопривредној машинској служби;

7) претрес Предлога закона о забрани употребе грба печата и имена Организације Уједињених Нација;

8) претрес Предлога закона о увођењу „Медаље рада".

26 новембра 1947 године
Београд

Секретар,
Стеван Јовичић, с. р.

Претседник
Савезног већа,
Владимир Симић, с. р.

ЗАПИСНИК

III РЕДОВНОГ САСТАНКА IV РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА ВЕЋА НАРОДА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ ФНРЈ, ОДРЖАНОГ 26 НОВЕМБРА 1947 ГОДИНЕ У БЕОГРАДУ

Претседавао претседник Јосип Видмар.
Секретар Михаило Грбић.
Претседник Видмар отвара III редовни састанак у 17,10 часова

Прочитани записник II редовног састанка Већа прима без примедаба.

Претседник саопштава да је Савезно веће, у смислу члана 26 Пословника, доставило Већу народа на решавање законске предлоге онако како су усвојени у Савезном већу, и то:

1) предлог Основног закона о односима родитеља и деце;

2) предлог Закона о личним именима;

3) предлог Закона о изменама и допунама Закона о орденима и медаљама Федеративне Народне Републике Југославије;

4) предлог Закона о изменама и допунама Закона о установљењу права на пензију и о пензионисању државних службеника;

5) предлог Закона о регулисању терета укњижених на непокретностима које су прешле у својину државе на основу Закона о аграрној реформи и колонизацији и Основног закона о поступању са експроприсаним и конфисковалим шумским поседима;

6) предлог Закона о изменама и допунама члана 36 Закона о аграрној реформи и колонизацији;

7) предлог Закона о оверавању потписа, рукописа и преписа; и

8) предлог Закона о кретању на граници.

Веће прима једногласно без претреса извештај претседника Видмара да су текстови ових законских предлога истоветни са текстовима истих законских предлога који су коначно усвојени и у Већу народа, па претседник објављује да су тиме ови законски предлози постали закони и да ће бити упућени Претседништву Президијума Народне скупштине ФНРЈ ради проглашења.

Претседник даље саопштава да је Законодавни одбор поднео Већу свој одборски извештај о предлогу Закона о допуни Закона о орденима и медаљама Федеративне Народне Републике Југославије и биће стављен на дневни ред кад то Веће одлучи.

На предлог претседника Веће одобрава по 5 дана отсуства народним посланицима: Љиљани Чаловској, Веселинки Малинској, Вери Ацевој, Борку Темелковском, Науму Наумовском и Станку Цајнкару.

Прелази се на прву тачку дневног реда: претрес предлога Закона о војним судовима.

Пошто је известилац Законодавног одбора Богдан Орешчанин прочитао и образложио одборски извештај, Веће гласајући дизањем руку усваја једногласно у појединостима и у целини овај законски предлог по извештају и предлогу Законодавног одбора, па претседник Видмар објављује да је предлог Закона о војним судовима у Већу народа коначно усвојен и да ће бити упућен Савезном већу на решавање.

Прелази се на другу тачку дневног реда: претрес предлога Закона о изменама и допунама Закона о војној обавези држављана ФНРЈ.

Пошто је известилац Законодавног одбора Михаило Апостолски прочитао и образложио одборски извештај, Веће гласајући дизањем руку усваја једногласно у појединостима све чланове овог законског предлога по извештају и предлогу Законодавног одбора. По извршеном гласању у целини претседник Видмар објављује да је предлог Закона о изменама и допунама Закона о војној обавези држављана ФНРЈ коначно усвојен у Већу народа и да ће у смислу Устава бити упућен Савезном већу на решавање.

Прелази се на трећу тачку дневног реда: претрес предлога Закона о изменама и допунама Закона о ратним војним инвалидима.

Пошто је известилац Законодавног одбора Мустафа Хоџа прочитао и образложио одборски извештај, Веће гласајући дизањем руку усваја једногласно у појединостима све чланове овог законског предлога по извештају и предлогу Законодавног одбора. По извршеном гласању у целини претседник Видмар објављује да је предлог Закона о изменама и допунама Закона о ратним војним инвалидима коначно усвојен у Већу народа и да ће бити упућен Савезном већу на решавање.

Прелази се на четврту тачку дневног реда: претрес предлога Закона о изменама и допунама Закона о мирнодопским војним инвалидима.

Пошто је известилац Законодавног одбора Мустафа Хоџа прочитао и образложио одборски извештај, Веће гласајући дизањем руку усваја једногласно у појединостима све чланове овог законског предлога по извештају и предлогу Законодавног одбора. По извршеном гласању у целини претседник објављује да је предлог Закона о изменама и допунама Закона о мирнодопским војним инвалидима коначно усвојен у Већу народа и да ће бити упућен Савезном већу на даље решавање.

Прелази се на пету тачку дневног реда: претрес предлога Закона о изменама и допунама Закона о држављанству Федеративне Народне Републике Југославије.

Пошто је известилац Законодавног одбора Тоне Хафнер прочитао и образложио одборски извештај, Веће гласајући дизањем руку усваја једногласно у појединостима све чланове овог законског предлога, по предлогу и извештају Законодавног одбора. По извршеном гласању у целини претседник Видмар објављује да је предлог Закона о изменама и допунама Закона о држављанству Федеративне Народне Републике Југославије коначно усвојен у Већу народа и да ће у смислу Пословника бити достављен Савезном већу на решавање.

Прелази се на шесту тачку дневног реда: претрес предлога Закона о држављанству лица на подручју припојеном Федеративној Народној Републици Југославији по Уговору о миру са Италијом.

Пошто је известилац Законодавног одбора др Бранко Чубриловић прочитао и образложио одборски извештај, Веће гласајући дизањем руку усваја једногласно у појединостима све чланове овог законског предлога, по предлогу и извештају Законодавног одбора. По извршеном гласању у целини претседник Видмар објављује да је предлог Закона о држављанству лица на подручју припојеном Федеративној Народној Републици Југославији по Уговору о миру са Италијом коначно усвојен у Већу народа и да ће у смислу члана 26 Пословника Већа народа бити достављен Савезном већу на решавање.

На предлог претседника Веће усваја за дневни ред идуће седнице:

1) претрес предлога Општег закона о шумама;

2) претрес предлога Општег закона о лову;

3) претрес предлога Закона о измени Закона о решавању имовинских спорова путем државне арбитраже;

4) претрес предлога Закона о укидању става 3 члана 14 Закона о сузбијању недопуштене трговине, недозвољене шпекулације и привредне саботаже;

5) претрес предлога Закона о допуни Закона о таксама;

6) претрес предлога Закона о допуни Закона о организацији државне пољопривредне машинске службе;

7) претрес предлога Закона о забрани употребе грба, печата и имена Организације Уједињених Нација;

8) претрес предлога Закона о допуни Закона о орденима и медаљама Федеративне Народне Републике Југославије.

Затим претседник закључује седницу у 18,30 часова, а идућу заказује за 27 новембар 1947 године у 9 часова.

26 новембра 1947 године

Београд

Секретар, Претседник,

Михаило Грбић, с. р. **Јосип Видмар, с. р.**

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије" у броју 50 од 8 новембра 1947 године објављује:

Решење о оснивању Испостава отсека унутрашњих послова Извршног одбора Среског народног одбора Среза Милешевског у Прибоју и Новој Вароши;

Решење о оснивању Уреда за мере и драгоцене метале Министарства трговине и снабдевања Народне Републике Србије;

Упутство о распоређивању грађевинских радника, запослених на полагању водоводне и канализационе мреже, по платним разредима.

У броју 51 од 17 новембра 1947 године објављује:

Указ о проглашењу градских болница у Сомбору и Суботици за установе покрајинског значаја;

Указ о проглашењу предузећа републиканског значаја;

Правилник о признавању сведочанстава школа за опште образовање, стручних школа и стручних испита стечених у иностранству;

Правила о учењу и владању ученика државних академија и државних нижих трговачких школа.

У броју 52 од 25 новембра 1947 год. објављује:

Правилник о повишицама основне плате по годинама службе службеника у звању судског правника Врховног суда НРС и АПВ, окружног и среског суда и судија окружног и среског суда;

Наредбу о сузбијању калифорниске и шљивине штитасте вши путем зимског прскања воћака.

Наредбу о потврди привремене важности Решења Министра финансија о теренском додатку;

Решење о измени Решења о стопи добити државних угоститељских предузећа републиканског значаја;

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине" у броју 53 од 3 децембра 1947 године објављује:

Наредбу о привременом продужењу важности прописа о праву на бесплатан стан и огрев учитеља народних основних школа у селима;

Наредбу о престанку рада Среског суда у Посушју и почетку рада Среског суда у Широком Бријегу.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ

„Службен весник Народне Републике Македоније" у броју 33 од 25 новембра 1947 године објављује:

Указ о одређивању органа за управљање зградама у државном власништву;

Указ о одређивању надлежности у погледу управљања зградама за становање у државном власништву;

Указ о оснивању Министарства за локални саобраћај Народне Републике Македоније;

Решење Министарства унутрашњих послова о одобрењу рада Друштва музичара Народне Републике Македоније

У броју 34 од 8 децембра 1947 године објављује:

Уредбу о Македонском народном позоришту;

Уредбу о оснивању Комитета за универзитет, високе школе и научне установе;

Уредбу о заштити пољопривредних имања;

Наредбе о распореду звања у врсте струке: економско-комерцијалне, контроле мера и драгоцених метала, финансиске, индустриско-техничке, грађевинске, геолошке, геодетске, планирања, статистичке, хидрометеоролошке, пољопривредне, шумарске, ветеринарске, правне, криминалистичке, административне, контролне здравствене, просветно-научне, музејско-конзерваторске и библиотекарско-архивистичке.

Решење о увођењу пореза на доходак за пољопривредна домаћинства;

Упутство за извршење Уредбе о трошарини.

САДРЖАЈ:

Страна

789. Основни закон о прекршајима — — — 1497
790. Закон о државној арбитражи — — — 1508
791. Закон о допуни Закона о орденима и медаљама Федеративне Народне Републике Југославије — — — — — — — — 1511
792. Указ о ратификацији Конвенције о културној сарадњи између Федеративне Народне Републике Југославије и Републике Мађарске — — — — — — — — 1512
793. Уредба о оснивању Института за међународну политику и привреду — — — 1514
794. Уредба о ванредном студирању на универзитетима и високим школама — — 1515
795. Уредба о оснивању Института за пошумљавање и мелиорацију крша — — — — 1516
796. Наредба о осмочасовном радном времену државних службеника — — — — — 1516
797. Правилник о заштитним мерама против опасности од електричне струје у радним просторијама и радилиштима — — 1517
798. Решење о основном распореду конта (контном плану) за рударство и индустрију — — — — — — — — — — — 1521
799. Решење о основном распореду конта (контном плану) за трговину — — — — 1521

Ратификација Уговора о миру са Италијом — — — — — — — — — — — 1521

Исправка Упутства за спровођење Уредбе о принадлежностима службеника и намештеника у државним трговачким предузећима и њиховим продавницама, као и продавницама задруга, друштвених и масовних организација — — — — — 1522

Исправка Уредбе о лучким накнадама — — 1522

Исправка Наредбе о исплати рачуна задругама и приватним предузећима за испоручену робу и извршене услуге — — — 1522

Издавач: „Службени лист ФНРЈ" — новинарско издавачко предузеће — Београд, Бранкова 20.
Директор и одговорни уредник Слободан М. Нешовић, Мајке Јевросиме бр. 20 — Штампа Југословенског штампарског предузећа, Београд